

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

ŘÍJEN 2009

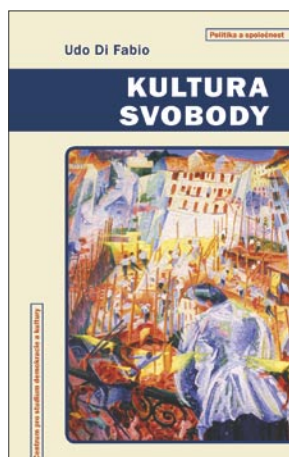
ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, ŘÍJEN 2009

NOVÉ PUBLIKACE CDK

UDO DI FABIO

Kultura svobody

Kniha soudce německého Spolkového ústavního soudu a profesora veřejného práva na Univerzitě v Bonnu Uda Di Fabio hovoří o základních konstantách západního civilizačního okruhu – především o historicky nejúspěšnější kultuře, která však začíná projevovat známky únavy a ztráty vitality. V současném „klimatu pluralizované libovůle“ jsou dle Di Fabia omezovány svobody a státy se stále více musejí spoléhat na sociálněinženýrská opatření. Publikace se podrobně zabývá také postavením a vztahem dvou klíčových prvků identity moderní doby – svobody a rovnosti. Zvláštní pozornost pak autor věnuje postavení náboženských organizací a národu jako politickému společenství. Di Fabio hájí postoje vyplývající z přesvědčení, že Evropská unie není samoúčelnou institucí, ale útvar, který musí být důkladně promyšlen a podroben účinné právní kontrole. Jeho postoj je proevropský, ale nikoli nekritický. Autor se podrobně věnuje také pojmu státní suverenity, a to i ve vztahu k mezinárodněprávním závazkům ochrany lidských práv.

Brož, 312 str., 298 Kč

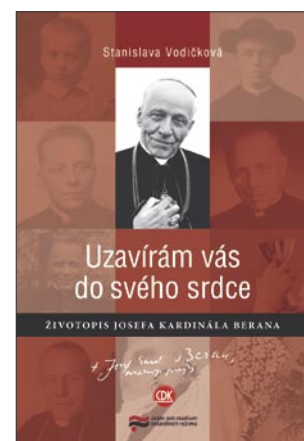
STANISLAVA VODIČKOVÁ

Uzavírám vás do svého srdce

Životopis Josefa kardinála Berana

Výpravná publikace se věnuje osudu Josefa kardinála Berana (1888–1969) v kontextu moderních dějin 20. století. Přibližuje ho jako člověka pevně ukotveného v křesťanských hodnotách, který vzdoroval dvěma totalitním režimům – v době nacistické okupace se stal vězněm v koncentračním táboře Dachau a v době komunistického režimu prošel postupně „domácím vězením“, čtrnáctiletou internací pod dohledem StB a nakonec vyhoštěním z vlasti bez možnosti návratu. Beranovy životní etapy jsou v knize doplněny množstvím dobových fotografií a archiválií, z nichž většina nebyla dosud publikována. Součástí monografie je také nosič CD s autentickou nahrávkou jeho vzpomínek. Vydáno společně s Ústavem pro studium totalitních režimů.

Formát B5, 400 str., + CD, 498 Kč

GRACE DAVIEOVÁ

Výjimečný případ Evropa

Podoby víry v dnešním světě

Tato publikace významné anglické socioložky zkoumá evropské náboženství v celosvětových souvislostech a ukazuje, že Evropa představuje v záležitostech víry „speciální případ“. Evropané totiž často shledávají víru velmi obtížnou a zdá se jim, že jejich sekularizované společnosti jsou příkladem pro ostatní části světa. Tomu ovšem nenavědčují empirická fakta, když se podíváme na Spojené státy, Latinskou Ameriku nebo subsaharskou Afriku. Evropa zatím zůstává spíše zvláštní oblastí se specifickou modernizační historií i problematickou současností, nikoli modelem pro export.

Vázané, 208 str., 249 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudoва 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

PETR FIALA, MARKÉTA PITROVÁ

Evropská unie

Nejprodávanejší a nejkomplexnější publikace o Evropské unii v České republice, její první vydání nechybí v žádné z odborných knihoven. Autoři – renomovaní badatelé v oblasti evropské politiky – seznamují čtenáře s historií evropského integračního procesu, s vývojem, současnou podobou a funkcemi jednotlivých evropských institucí a s tím, ve kterých oblastech (politikách) a jakým způsobem Evropská unie působí. Kniha je zdařilou kombinací politologické analýzy a velkého množství informací. Formou srozumitelně napsaného a přehledně členěného textu nabízí kvalitního průvodce problematikou Evropské unie. Publikace nyní vychází ve druhém, aktualizovaném, výrazně doplněném a přepracovaném vydání. Zahrnuje události až do roku 2008 a čtenáři v něm rovněž naleznou řadu nových dat, grafů a tabulek, a navíc praktický jmenný a předmětový rejstřík. Kniha je určena nejen odborníkům, vysokoškolským studentům a profesionálům zabývajícím se z různých hledisek evropskou integrací, ale také širší veřejnosti, která má zájem získat co nejvíce kvalifikovaných informací o Evropské unii.

Vázané, formát B5, 808 stran, 798 Kč

DRUHÉ, DOPLNĚNÉ A AKTUALIZOVANÉ VYDÁNÍ

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte
internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik evropské legislativy a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz), lektor WebSchool.eu. Vystudoval politologii, mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička evropské legislativy a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Vystudovala politologii, mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity (v současnosti zde postgraduálně studuje mezinárodní vztahy). Věnuje se především aktuálnímu dění v EU, společné zemědělské politice a východní dimenzi vnější politiky EU. K oblastem jejího odborného zájmu náleží také otázky současné ruské zahraniční politiky se zaměřením na vztah Rusko – EU.

Iveta Frízlová

Analytička evropské legislativy a koordinátorka projektů CDK. Vystudovala politologii, mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity a anglický jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	Vnější vztahy	19
PŘEHLED DĚNÍ ŘÍJEN 2009	8	Dozvuky rusko-gruzínského konfliktu 2008	19
Daně	8	Dohoda o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou	20
Komise předložila návrh na omezení „karuselových“ podvodů s DPH	8	EU řeší napjatou situaci v Bosně a Hercegovině	21
Komise začala hovořit o potenciálním zavedení unijní daně z CO ₂	8	Vnitřní trh	21
Doprava	9	EP požaduje jasnější vymezení alternativních investičních fondů	21
EP neví, zda podpořit volnější pracovní podmínky pro řidiče-OSVČ	9	Rada předběžně souhlasila s posílením finančního „makrohledu“	22
V EU by měl být do pěti let zaveden jednotný systém výběru mýtného	10	Zaměstnanost a sociální věci	22
Informační společnost	10	Německo dostane příspěvek z EGF	22
Telekomunikační balík bude možná nakonec schválen	10	Zemědělství	23
Institucionální záležitosti	11	Krizová situace v odvětví mléka	23
Irové v opakovaném referendu schválili Lisabonskou smlouvu	11	Životní prostředí	24
Ústavní soud podruhé rozhodoval o Lisabonské smlouvě	12	Rada má pochyby o revizi směrnic o elektrických a elektronických zařízeních	24
Prezident Klaus žádal záruky pro ČR	13	Komise chystá limit na emise CO ₂ u vozidel nad 3,5 t	24
Říjnové zasedání Evropské rady se zabývalo především klimatem	15	Komise: Členské státy musí povinně zvýšit energetickou účinnost	25
Justice a vnitro	16	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	27
EU a kanadská víza	16	KALENDÁŘ NA LISTOPAD 2009	28
Návrh nové legislativy týkající se dědického práva s mezinárodním prvkem	17	SEZNAM ZKRATEK	29
Rozšiřování	17	SLOVNÍČEK	31
Komise hodnotila proces rozšiřování EU	17	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	35
Spotřebitelé	18		
Energetické štítky na pneumatikách od roku 2012	18		
EU údajně hodlá zpřísnit pravidla pro poskytování hypoték	19		

STALO SE...

30. 9. 2009 byla zveřejněna zpráva sepsaná pod patronací EU nezávislou mezinárodní vyšetřovací misí ustavenou pro šetření konfliktu, k němuž došlo v srpnu 2008 mezi Ruskem a Gruzii. Její výsledky se přiklánějí k variantě primární zodpovědnosti gruzínské strany za rozpoutání války. V případě ruského angažmá byla konstatována odpovědnost za eskalaci napětí v regionu a následné porušení mezinárodního práva okupací značné části gruzínského území (více v příspěvku **Dozvuky rusko-gruzínského konfliktu 2008**).

Komise uvažuje o zavedení unijní daně z CO₂ a členské státy se na zasedání Rady 1.–2. 10. a 21. 10. 2009 nevyjádřily a priori proti. Mělo by dojít k revizi směrnice č. 2003/96 (více v příspěvku **Komise začala hovořit o potenciálním zavedení unijní daně z CO₂**).

2. 10. 2009 se v Irsku uskutečnilo opakované referendum o Lisabonské smlouvě. Pro její přijetí se vyslovilo 67,1% voličů, 32,9% bylo proti, volební účast dosáhla 58% (více v příspěvku **Irové v opakovaném referendu schválili Lisabonskou smlouvu**).

Komise 6. 10. 2009 přijala rozhodnutí stanovující základní technické specifikace, aby do 5 let mohla být spuštěna „evropská služba elektronického mýtného“. Uživatelům by měla umožnit jednoduchou úhradu mýtného v celé EU (více v příspěvku **V EU by měl být do pěti let zaveden jednotný systém výběru mýtného**).

Komise 9. 10. 2009 publikovala nové návrhy na podporu producentů mléka a mléčných výrobků. (5. 10. 2009 ustavila expertní skupinu, která se poprvé sešla 13. 10. 2009.) Jako prozatím poslední krok Komise 28. 10. 2009 rozhodla, že v souvislosti s krizí v odvětví mléka povolí členským státům jednorázové výplaty státní pomoci zemědělcům, a to do výše 15 tis. € (více v příspěvku **Krizová situace v odvětví mléka**).

13. 10. 2009 se v médiích objevily informace, že EU plánuje změnit pravidla pro poskytování hypoték. Nadále by měly být poskytovány pouze hypotéky

o objemu odpovídajícím nejvýše 40% ceny nemovitosti (více v příspěvku **EU údajně hodlá zpřísnit pravidla pro poskytování hypoték**).

Komise 14. 10. 2009 uveřejnila hodnotící zprávu týkající se strategie rozšiřování EU a výhledu na další rok. Dokument se věnuje Chorvatsku, Makedonii, Turecku, ale i Albánii, Bosně a Hercegovině, Černé Hoře, Srbsku a Kosovu (více v příspěvku **Komise hodnotila proces rozšiřování EU**).

Komise 15. 10. 2009 uzavřela jednání mezi EU a Jižní Koreou o dohodě o volném obchodu. Na základě dohody mají být během 5 let odstraněna veškerá cla na průmyslové výrobky i některá netaarifní opatření týkající se standardů a kvalitativních norem. Obě by mělo usnadnit přístup především jihokorejským automobilovým výrobcům na evropský trh (více v příspěvku **Dohoda o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou**).

Komise 20. 10. 2009 oznámila, že pokud Kanada do konce roku 2009 nepodnikne potřebné kroky k tomu, aby zrušila vízový režim, který zavedla vůči ČR, doporučí členským státům zavedení víz pro držitele diplomatických pasů. Rada však potvrdila, že se EU chce vyhnout „vízové válce“ (více v příspěvku **EU a kanadská víza**).

Ústavní soud ČR 27. 10. 2009 rozhodoval o podání skupiny 17 senátorů, zastupované senátorem Jiřím Oberfalzerem (ODS), ve věci Lisabonské smlouvy. Senátoři mj. ÚS žádali, aby posoudil soulad Lisabonské smlouvy jako celku, Maastrichtské smlouvy jako celku a Římské smlouvy jako celku s čl. 1 odst. 1 Ústavy a s čl. 2 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ústní jednání bylo odročeno na 3. 11. 2009 (více v příspěvku **Ústavní soud podruhé rozhodoval o Lisabonské smlouvě**).

Komise 28. 10. 2009 předložila návrh nařízení, jež by mělo stanovit limit na emise CO₂ u vozidel nad 3,5 t (známých jako „dodávky“). Limit by měl být stanoven na průměrných 175 g/km v roce 2016 (více v příspěvku **Komise chystá limit na emise CO₂ u vozidel nad 3,5 t**).

Ve dnech 29.–30. 10. 2009 se konal summit Evropské rady. Na popud prezidenta Václava Klause schválil pro ČR výjimku z Charty základních práv EU, již si již během přípravy konečného znění Lisabonské smlouvy dojednaly Polsko a Velká Británie. Krom toho se summit zabýval i dalšími otázkami, např. přípravou postoje EU pro nadcházející konferenci o změně klimatu v Kodani (více v příspěvcích **Prezident Klaus žádal záruky pro ČR a Říjnové**

zasedání Evropské rady se zabývalo především klimatem).

Komise by měla v dohledné době předložit sdělení s konkrétními kroky, jak zvýšit energetickou účinnost v EU. Náklady by měly nést zejm. členské státy a/nebo podnikatelské subjekty (více v příspěvku **Komise: Členské státy musí povinně zvýšit energetickou účinnost).**

PŘEHLED DĚNÍ ŘÍJEN 2009

DANĚ

Komise předložila návrh na omezení „karuselových“ podvodů s DPH

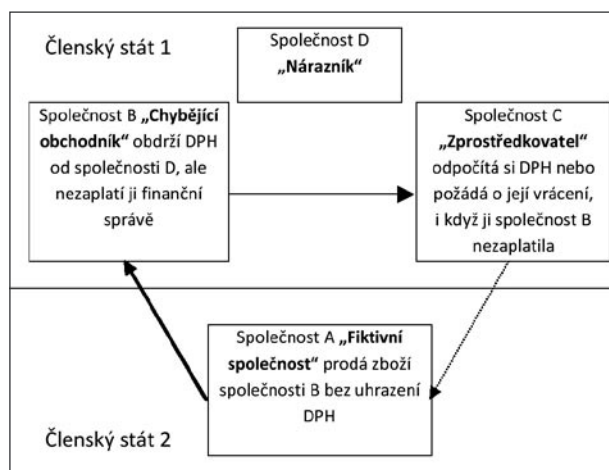
Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů (KOM(2009)511)

Komise 29. 9. 2009 uveřejnila návrh, jehož cílem je výrazné omezení tzv. karuselových podvodů s DPH.

Kontext

Karuselové podvody vznikají tak, že zboží zakoupené v jednom členském státě bez DPH je v jiném členském státě prodáno včetně DPH, aniž by příslušný obchodník daň kdy vůbec odvedl.

Zjednodušené schéma karuselového podvodu

Zdroj: Komise

Komise legislativní návrh pozměňující platnou směrnici č. 2006/112 (tzv. směrnice o DPH) zamýšlela předložit již mnohokrát, ale vždy s neúspěchem: své aktivity na tomto poli pozastavila pokaždé, když vyšlo najevo, že by pro svůj záměr mezi členskými státy nezískala potřebnou jednomyslnou podporu. Důvodem, proč tak učinila nyní, je mj. to, že nový návrh se týká i tzv. emisních povolenek (resp. daňo-

vých podvodů s nimi spjatými), a zde jsou členské státy, zdá se, ochotny ke kompromisu.

V oblasti podvodů s DPH paralelně probíhá ještě jeden legislativní proces (více v příspěvku „Komise hodlá bojovat proti podvodům s DPH“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Komise navrhuje dobrovolné a dočasné zavedení tzv. reverse charge mechanismu „ve vztahu k do- dávkám zboží a služeb náchylných k podvodu“.

Daný mechanismus by měl spočívat v tom, že za platbu daně nebude ve stanovených případech odpovědný dodavatel, ale konečný příjemce zboží nebo služby (s tím, že zaplacenou daň si bude moci následně standardně uplatnit coby odpočitatelnou položku). Nová norma by se měla vztahovat na emisní povolenky, počítačové čipy, mobilní telefony, drahé kovy nebo parfémy.

Členské státy by měly moci reverse charge mechanismus uplatňovat do 31. 12. 2014 (minimálně však 2 roky), nejvýše na 3 z 5 uvedených kategorií zboží nebo služeb.

Další vývoj

Návrh podléhá proceduře konzultace a Rada musí rozhodnout jednomyslně. Nová směrnice by měla platit do 31. 12. 2014.

Vzhledem k tomu, že směrnice č. 2006/112 už je členskými státy implementována, nová norma (navzdory tomu, že jde rovněž o směrnici) nebude podle všeho muset být provedena nově. Ostatně nemá členskými státy zakládat povinnost, ale možnost.

Komise začala hovořit o potenciálním zavedení unijní daně z CO₂

[Draft proposal](#) for a Council Directive amending Directive 2003/96 restructuring the Community framework for the taxation of energy products and electricity

Na zasedání Rady 1.–2. 10. a 21. 10. 2009 se začalo otevřeně hovořit o tom, že Komise uvažuje o zavedení unijní daně z CO₂ – a členské státy se nevyjádřily a priori proti.

Kontext

Daň z CO₂ byla na úrovni EU předmětem debat již mnohokrát, ovšem až nyní se „sešlo“ hned několik faktorů, jež by mohly napomoci jejímu skutečnému zavedení.

Prvním z nich je tendence některých členských států (např. Francie) zajistit si v době hospodářské recese vyšší daňové příjmy, druhým skutečnost, že tzv. systém obchodování s emisními povolenkami má potenciál pokrývat max. 45% unijních emisí skleníkových plynů (a je tudíž z definice neúčinný; nezahrnuje např. sektor dopravy a zemědělství). Třetím důvodem je snaha EU hrát „vůdčí roli“ při jednáních o mezinárodní dohodě nahrazující tzv. Kjótský protokol, jež prozatím výrazně brzdí debaty týkající se financí a údajně i relativně zdrženlivý postoj USA.

Obsah

Otázka zavedení daně z CO₂ (resp. daňových pobídek ve smyslu snížení emisí CO₂ a zvýšení energetické účinnosti) by se měla stát součástí revidované směrnice č. 2003/96, jež stanovením minimálních sazeb spotřební daně u energetických produktů a elektřiny fakticky doplňuje směrnici č. 2003/87 týkající se systému obchodování s emisními povolenkami.

Podle Rady by se změna politiky mohla (ale nemusela) projevit také paralelním snížením daňového zatížení v jiných oblastech, příslušnými změnami v oblasti veřejných zakázek, vzdělávání a technologií (např. daň z CO₂ z biomasy by měla zůstat nulová). Otázka energetické účinnosti by se měla stát co nejdříve součástí všech politik EU (v náznacích již v roce 2010; později by mělo dojít k zevrubnějšímu přezkumu všech dotačních politik EU s cílem omezit ty, které mají ve svých důsledcích negativní dopad na životní prostředí – včetně zemědělství). Komise by rovněž měla revidovat akční plán pro energetickou účinnost, zavést „surovinovou strategii“ a strategii pro udržitelné využití zdrojů a odpadů.

V neposlední řadě by měla být znovu revidována tzv. směrnice o ekodesignu a zahrnuty do ní i produkty, jež nevyužívají energii (více v příspěvku „Se zpřísněním ekodesignových pravidel souhlasí EP i Rada“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Sporné body

Krom samotného merita věci, tedy zda vůbec daň z CO₂ zavádět (zda může napomoci splnění vytčených cílů), je otázkou, jak by se v případě předložení konkrétního legislativního návrhu k celé záležitosti postavily členské státy soustavně odmítající daňovou harmonizaci v EU (typicky Velká Británie) a/nebo členské státy, o něž se EU rozšířila v letech 2004

a 2007, u kterých lze předpokládat, že další daňové zatížení by pro ně znamenalo „zbytečný luxus“ (Polsko, Litva či Bulharsko). Předmětem debaty by se bezesporu stalo i to, jak s novými příjmy nakládat a jak a komu je (re)distribuuovat (zda domácnostem, podnikům nebo rozvojovým zemím, na něž důsledky mezinárodní dohody nahrazující tzv. Kjótský protokol, bude-li uzavřena, dopadnou patrně nejvíce).

Další vývoj

Pokud bude návrh na revizi směrnice č. 2003/96 předložen, předpokládá se, že bude předmětem procedury konzultace, a tedy jednomyslného schvalování v Radě.

Nová norma by měla být implementována nejpozději do 31. 12. 2012.

DOPRAVA**EP neví, zda podpořit volnější pracovní podmínky pro řidiče-OSVČ**

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/15/ES o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě ([KOM\(2008\)650](#))

Výbor EMPL 29. 9. 2009 poměrem 25:24 odmítl názor pléna EP, aby se na OSVČ působící v silniční dopravě nemohla vztahovat méně přísná pravidla než na řidiče v zaměstnaneckém poměru.

Kontext

Plénem EP se k návrhu vyjádřilo v květnu 2009. Výbor EMPL se zpravodajkou Edit Bauer jednal na jeho popud, aby připravil pozici EP (de facto) pro druhé čtení (více v příspěvku „EP: Pracovní doba v silniční dopravě musí být pro všechny stejná“, [Monitoring duben / září 2009](#)), dospěl ale k opačnému postojí.

Obsah

Výbor hodlá formálně navrhnout, aby Komise svůj návrh z legislativního procesu stáhla a předložila zcela nový.

Sporné body

V důsledku stažení návrhu by se na všechny OSVČ mohla při extenzivní právní interpretaci automaticky vztahovat (z jejich hlediska restriktivní) směrnice č. 2002/15 (včetně nařízení č. 561/2006). Je proto poměrně překvapivé, že rozhodnutí výboru EMPL přivítali zastánci původního návrhu Komise (včetně řady členských států) a naopak jej odmítli např. socialisté v EP.

Další vývoj

Výbor EMPL by měl k návrhu přeložit novou zprávu.

Až poté (nejspíše 5. 5. 2010) by mělo dojít k formálnímu završení 1. čtení v plénu EP, na nějž by Komise mohla zareagovat stažením svého textu z projednávání.

V EU by měl být do pěti let zaveden jednotný systém výběru mýtného

Rozhodnutí Komise [č. 2009/750/ES](#) ze dne 6. října 2009 o definici evropské služby elektronického mýtného a jejich technických prvků

Komise 6. 10. 2009 přijala rozhodnutí stanovující základní technické specifikace, aby do 5 let mohla být spuštěna „evropská služba elektronického mýtného“.

Kontext

Tzv. elektronické mýtné je v EU používáno cca 20 let, systémy jednotlivých členských států ovšem zpravidla nejsou interoperabilní, a řidiči proto musejí, pokud cestují napříč více členskými státy, používat hned několik palubních jednotek a platit mýtné více poskytovatelům.

Obsah

Evropská služba elektronického mýtného by měla uživatelům silnic umožnit jednoduchou úhradu mýtného v celé EU díky smlouvě s jediným poskytovatelem služeb a jediné palubní jednotce.

Uživatelé by měli moci uzavřít smlouvu s poskytovatelem podle vlastního výběru. Mýtné hrazené prostřednictvím evropské služby elektronického mýtného by nemělo převyšovat příslušnou částku hrazenou v daném národním a/nebo regionálním systému.

Sporné body

Rozhodnutí lze z hlediska uživatelů hodnotit pozitivně, je pouze otázkou, zda na systému bude participovat dostatek poskytovatelů, aby mezi nimi vzniklo žádoucí konkurenční prostředí a aby jejich služby pokrývaly co nejvíce národních a/nebo regionálních systémů. Důležité je také to, kdo ponese potenciální náklady na realizaci systému. EU to podle všeho nebude.

Další vývoj

Systém by měl být do 3 let k dispozici vozidlům o hmotnosti nad 3,5 tuny nebo určeným k přepravě více než 9 osob včetně řidiče. Na ostatní vozidla by se měl vztahovat za 5 let.

INFORMAČNÍ SPOLEČNOST

Telekomunikační balík bude možná nakonec schválen

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací ([KOM\(2007\)697](#))

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele ([KOM\(2007\)698](#))

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací ([KOM\(2007\)699](#))

V průběhu října se objevilo hned několik informací, že tzv. telekomunikační balík by mohl být Radou i EP schválen ve 3. čtení. Výbor stálých zástupců (tzv. Coreper) tak učinil 13. 10. 2009.

Kontext

Telekomunikační balík Komise předložila v listopadu 2007 s cílem komplexně zrevidovat stávající předpisový rámec v sektoru telekomunikací. Spor mezi Radou a EP, jenž legislativní proces dovedl až ke 3. čtení, vznikl kvůli otázce práva přístupu na internet. EP navzdory názoru Rady prosazoval, aby jakémukoli omezení v daném směru předcházelo soudní rozhodnutí (více v příspěvku „Telekomunikační balík míří do třetího čtení“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Telekomunikační balík by neměl zahrnovat explicitní požadavek na soudní rozhodnutí předcházející omezení přístupu na internet v případě, že uživatel bude svého připojení využívat k nelegálnímu stahování.

Na druhou stranu by mělo být garantováno, že daného „ústupku“ nebude využíváno v neprospěch spotřebitelů. V praxi lze předpokládat, že domoci se „znovupřipojení“ k internetu soudní cestou by mělo být možné ex post.

Sporné body

Navržené řešení odmítl BEUC.

Další vývoj

Pro to, aby mohl být telekomunikační balík definitivně přijat, jej musí schválit Rada a plénum EP, a to jako celek (bez dalších pozměňovacích návrhů).

Rada bude rozhodovat kvalifikovanou většinou, plénum EP většinou prostou. Dohodovací výbor se poprvé sejde 4. 11. 2009, jeho jednání by měla trvat nejpozději do 30. 12. 2009.

V případě, že telekomunikační balík bude schválen, jeho směrnice budou členské státy muset implementovat do 18 měsíců.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI**Irové v opakovaném referendu schválili Lisabonskou smlouvu**

2. 10. 2009 se v Irsku uskutečnilo opakované referendum o Lisabonské smlouvě.

Voliči odpovídali na otázku: „Souhlasíte s revizí čl. 29 (irské) ústavy, která by umožňovala státu ratifikovat Lisabonskou smlouvu?“ Podle výsledků zveřejněných o den později odpovědělo v referendu kladně 67,1% voličů, 32,9% se vyslovilo proti, volební účast dosáhla 58 %.

Kontext

Irsko bylo jedinou zemí, která o LS uspořádala referendum (bylo ústavní podmínkou).

První referendum se uskutečnilo 12. 6. 2008. Za nadpoloviční účasti voličů byla smlouva odmítnuta 53,4% hlasů, 46,6% hlasujících voličů se vyslovilo pro (více v příspěvku „Ratifikace Lisabonské smlouvy“, [Monitoring květen / červen 2008](#)).

Summit Evropské rady konaný ve dnech 19.–20. 6. 2008 následně rozhodla, že ratifikace budou navzdory výsledku irského referenda pokračovat. Irská strana přislíbila podrobit výsledek referenda analýze, různé varianty řešení „irské otázky“ byly projednávány na ER v říjnu 2008. Nejen v rámci těchto jednání byl patrný tlak na Irsko, aby uskutečnilo referendum znovu.

O opakovaném hlasování bylo nakonec rozhodnuto na ER v prosinci 2008, kde byla také schválena konečná podoba změn a výjimek, které EU vnímá jako ústupky Irsku výměnou za opakování referenda (zachování principu „1 země – 1 komisař“, záruky v oblastech SZBP, daňových otázkách a etických otázkách vyplývajících z Charty základních práv EU).

„Záruky pro Irsko“ nejsou součástí LS jako takové ani žádného z jejích protokolů a dodatků. Aby se

EU vyhnula opakování ratifikací ve všech členských státech (nezbytná podmínka pro případ, že dojde k zásahu do samotného textu smlouvy či jejích protokolů a dodatků, které jsou z právního hlediska její integrální součástí), je výsledkem kompromisu pouze politická dohoda. Změny vyplývající z irských požadavků se mají stát součástí primárního práva při jeho nejbližší příští změně (lze tak učinit např. v rámci schvalování smlouvy o přistoupení Chorvatska; více v příspěvku „Lisabonská smlouva“, [Monitoring listopad / prosinec 2008](#)).

Obsah

Průzkumy veřejného mínění na rozdíl od prvního referenda v červnu 2008 signalizovaly spíše kladný výsledek (48–55%), stoupenci negativní volby tvořili mezi respondenty 27–33 %.

Výsledek opakovaného irského referenda přivítali především představitelé unijních institucí: předseda Komise José Manuel Barroso, předseda EP Jerzy Buzek, předseda nejsilnější frakce v EP (EPP) Joseph Daul a švédský premiér Fredrik Reinfeldt jako zástupce předsednictví, který zdůraznil, že ER, tedy zástupci hlav států a vlád členských států EU, si jednomyslně přeje, aby smlouva vstoupila v platnost ještě do konce roku 2009.

Ze zástupců členských států byli evropskými médii nejčastěji citováni francouzský prezident Nicolas Sarkozy, německá kancléřka Angela Merkelová, britský premiér Gordon Brown či polský premiér Donald Tusk, který vyjádřil očekávání, že prezident Lech Kaczyński po irském referendu polskou ratifikaci podepíše. Výsledek irského referenda přivítali také zástupci některých zájmových a ekologických organizací.

Irský businessman Declan Ganley, který zejména v prvním irském referendu podporoval odmítnutí smlouvy, prohlásil, že „tato volba byla založena spíše na strachu nežli na naději“.

Odkazoval jednak na tlaky, jimž bylo Irsko po prvním referendu vystaveno, jednak na průběh kampaně, v jejímž rámci příznivci LS prostřednictvím reklam a billboardů využívali především nejistoty podmíněné probíhající ekonomickou krizí; varovali před izolací země a úprkem investorů.

Celkově byla kampaň i ze strany médií hodnocena tak, že spíše než LS a změny, které přináší, v ní figurovala zástupná, především ekonomická témata.

Další vývoj

Po druhém irském referendu zůstávaly již jen dvě členské země, v nichž nebyl ratifikační proces dokončen, Polsko a ČR (viz dále).

V obou případech se čekalo na podpis prezidenta. Polský prezident Lech Kaczyński podepsal ratifikaci smlouvy 10. 10. 2009, český prezident byl s podpisem povinen vyčkat na výrok ÚS, který se zabýval druhým podáním skupiny senátorů žádajících prozkoumání souladu LS s českým ústavním pořádkem. Veřejné jednání ÚS se mělo uskutečnit 27. 10. 2009 (viz dále).

Již před samotným uskutečněním druhého irského referenda probíhala v rámci institucí EU (Coreper a právní servis Komise) jednání o implementaci změn, které LS přináší (právní subjektivita EU, ustavení nových institucí a institutů, jako je diplomatický servis EU či funkce předsedy ER). K favoritům na funkci předsedy ER náleželi např. bývalý britský premiér Tony Blair, nizozemský premiér Jan Peter Balkenende, lucemburský premiér Jean-Claude Juncker, současný generální tajemník NATO, Dán Anders Fogh Rasmussen, a další „kandidáti“.

Tonyho Blaira v aspiraci na funkci podpořil např. italský premiér Silvio Berlusconi, opačné hlasy ale zaznívají ze zbytku EU, zejména ze zemí Beneluxu či z Polska, jehož představitelé podporují spíše variantu „miniprezidenta“, který by byl spíše hledačem konsensu a prostředníkem než silnou osobností. V praxi se tak začínají projevovat některé „pasti“ LS: představitelé členských zemí EU ji podpořili, její skutečné fungování však skrývá nemalá úskalí a může vyvolávat nové kontroverze.

Ústavní soud podruhé rozhodoval o Lisabonské smlouvě

Návrh skupiny senátorů na posouzení souladu Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, respektive jejich vybraných ustanovení, s ústavním pořádkem

Ústavní soud ČR 27. 10. 2009 podruhé rozhodl o podání skupiny senátorů ve věci Lisabonské smlouvy.

Tentokrát šlo o návrh 17 senátorů, které během jednání zastupoval senátor Jiří Oberfalzer (ODS). Návrh byl ÚS doručen 29. 9. 2009. Senátoři mj. ÚS žádali, aby posoudil soulad Lisabonské smlouvy jako celku, Maastrichtské smlouvy jako celku a Římské smlouvy jako celku s čl. 1 odst. 1 Ústavy a s čl. 2 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Ústavní soud do konce října 2009 nerozhodl, ústní jednání bylo odročeno na 3. 11. 2009, protože ještě na ústním jednání 27. 10. 2009 předložil zástupce strany navrhovatele doplnění návrhu.

Kontext

Poprvé proběhlo ústní jednání ve věci LS 25. 11. 2008 poté, co se na ÚS obrátil Senát PČR jako celek.

Senát ve svém návrhu uvedl, že některá ustanovení Lisabonské smlouvy se bezprostředně vztahují k normám ústavního pořádku ČR, ÚS by měl proto posoudit soulad mezi některými konkrétními ustanoveními smlouvy a normami ústavního pořádku ČR. Konkrétně bylo první podání zaměřeno především na koncept sdílených kompetencí EU a členských států, možnost přijímat opatření nad rámec unijních kompetencí, zjednodušený postup pro přijímání změn primárního práva EU (tzv. překlenovací klauzule), pravomoc EU sjednávat mezinárodní smlouvy či vyjasnění úlohy Charty základních práv EU.

ÚS v nález z 26. 11. 2008 konstatoval, že Lisabonská smlouva, resp. její konkrétní části, jakož i Charta základních práv EU v rozporu s ústavním pořádkem ČR nejsou. Lisabonská smlouva byla následně schválena Poslaneckou sněmovnou PČR 18. 2. 2009 a Senátem 6. 5. 2009.

Vzhledem k tomu, že se ÚS při svém jednání zabýval pouze vybranými konkrétními pasážemi LS, bylo možné vznést další podání, které by se týkalo jiných pasáží, příp. smlouvy jako celku.

Takové podání doručila ÚS skupina senátorů 29. 9. 2009, ÚS se jím začal zabývat následujícího dne. 15. 10. 2009 obdržel ÚS vyjádření obou komor PČR k novému podání, 16. 10. 2009 pak vyjádření prezidenta republiky. 15. 10. 2009 ještě navrhovatelé své původní podání doplnili, 23. 10. 2009 své vyjádření doplnil také prezident.

Obsah

Návrh skupiny senátorů vedle předložení textů všech tří zmíněných smluv primárního práva EU k posouzení jejich souladu s příslušnými částmi ústavního pořádku ČR žádal, aby se ÚS speciálně zabýval vyjmenovanými ustanoveními Maastrichtské smlouvy a Římské smlouvy. Skupina senátorů dále navrhla, aby ÚS posoudil, zda tzv. záruky pro Irsko, které jsou výsledkem závěrů ER v červnu 2009, mají status mezinárodní smlouvy a jako takové vyžadují souhlas ústavní většiny obou komor PČR.

Podání se v první části soustřeďovalo na definici pojmů právního státu, demokratického právního státu a svrchovaného demokratického právního státu a na soulad LS s těmito koncepty. Část druhá vyjmenovávala konkrétní pasáže Smlouvy o EU pozměněné Lisabonskou smlouvou, v nichž navrhovatelé spatřují nesoulad s charakteristikou ČR coby demokratického právního státu (především

čl. 7, který se týká pozastavení členských práv; vztahy EU s okolními zeměmi tak, jak je definuje LS; požadované „evropanství“ členů Komise; posílená spolupráce; společná obrana jako cíl EU; ustanovení týkající se možnosti vystoupit z EU, jež tuto možnost ve skutečnosti omezuje). V případě Smlouvy o fungování EU návrh upozorňoval zejména na koncept řízení přistěhovalecké politiky.

Navrhovatelé si vyhradili právo doplnit petit i o návrh na posouzení dalších vybraných článků Smlouvy o fungování EU, což také následně učinili ve věci vymezení výlučných a sdílených pravomocí EU, trestní pravomoci EU a implicitních vnějších pravomocí EU.

Sporné body

Navrhovatelé přímo na ústním jednání 27. 10. 2009 předložili ještě třetí doplnění svého návrhu. Uplatnili v něm námitku podjatosti v příslušném soudním řízení proti zpravodaji Pavlu Rychetskému, kterou odůvodnili skutečností, že Rychetský se jako předseda ÚS 14 dní před vlastním ústním jednáním sešel s velvyslancem SRN Johannesem Haindlem a diskutoval s ním o době trvání řízení.

Petit návrhu navrhovatelé dále doplnili odkazy na některé další články Smlouvy o EU a Smlouvy o fungování EU.

ÚS námitku podjatosti zamítl a následovalo řízení, v němž byl projednáván nejen návrh skupiny senátorů, ale také stanoviska obou komor PČR, stanovisko vlády, které tlumočil ministr pro evropské záležitosti Štefan Fülle, a stanovisko prezidenta republiky.

Prezident v doplnění svého vyjádření upozornil na to, že LS umožňuje většinové hlasování v ER a opuštění konsensuálního principu v oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva, což umožňuje jedna z forem tzv. překlenovací klauzule. ÚS v souvislosti s vyjádřením prezidenta požádal vládu o předložení usnesení vlády z 13. 12. 1995 k žádosti ČR o přijetí do EU včetně doprovodného memoranda, v němž ČR vyjadřovala svůj postoj ke směřování evropské integrace.

Další vývoj

Vzhledem k objevení se nových skutečností, především v podobě doplnění návrhu skupiny senátorů ÚS 27. 10. 2009 nerozhodl a jednání odročil na 3. 11. 2009.

Význam toto rozhodnutí nabývalo v kontextu nadcházejícího summitu ER, na němž měla být projednávána česká výjimka z Charty základních práv EU požadovaná prezidentem Václavem Klausem (viz dále).

Prezident Klaus žádal záruky pro ČR *Protokol o uplatňování Listiny základních práv Evropské unie v České republice (Příloha I Závěrů předsednictví, Evropská rada v Bruselu 29. a 30. října 2009)*

Český prezident Václav Klaus 9. 10. 2009 na tiskové konferenci sdělil, že ČR potřebuje před konečným podpisem ratifikace Lisabonské smlouvy alespoň dodatečně dojednat podobnou výjimku z Charty základních práv EU (jež se po vstupu LS v platnost bude mít stejnou právní závaznost jako primární právo EU), jakou si již během přípravy konečného znění smlouvy dojednaly Polsko a Velká Británie.

Jako důvod uvedl znepokojení nad možným „proložením“ tzv. Benešových dekretů.

Výjimku z platnosti Charty základních práv EU, která bude připojena k LS, nakonec schválila ER na summitu 29. 10. 2009. Součástí primárního práva by se měla stát při jeho nejbližší změně, pravděpodobně při schvalování přístupové smlouvy Chorvatska, které se očekává v roce 2010.

Kontext

Prezident Klaus, který se po výsledku druhého irského referenda a po podpisu ratifikace Lisabonské smlouvy ze strany polského prezidenta ocitl ze strany představitelů EU pod zvýšeným diplomatickým tlakem, vystoupil s požadavkem na jednání o české výjimce pod vlivem svého telefonátu se švédským premiérem Reinfeldtem 8. 10. 2009, jehož obsah unikl na veřejnost.

Prezident během tiskové konference oddělil svůj postoj od probíhajícího přezkoumávání kompatibility LS s českým právním řádem ze strany Ústavního soudu, a zdůvodnil jej obavou, že v případě vstupu smlouvy v platnost umožní Charta základních práv EU, aby osoby vysídlené po 2. světové válce na základě tzv. Benešových dekretů uplatňovaly své majetkové nároky u Evropského soudního dvora či aby tímto způsobem byla přezkoumávána již platná rozhodnutí českých soudů. Tzv. Benešovy dekrety představovaly jedno z neurgických témat doprovázejících již jednání ČR o vstupu do EU.

Tématem přístupových jednání jej učinila rezoluce EP z dubna 1999, v němž EP vyzval ke zrušení zákonů a dekretů z let 1945–1946, pokud se týkají vyhoštění individuálních etnických skupin z bývalého Československa.

Od té doby představovalo téma Benešových dekretů latentní bod jednání o vstupu ČR do EU, a to až do konce roku 2003, kdy se situace zklidnila v důsledku zveřejnění tzv. Froweinovy zprávy z 30. 9. 2002.

Zpráva expertní skupiny, kterou si objednala Komise, jež se do celého problému mezi českou, rakouskou, německou a částečně maďarskou stranou vložila, konstatovala, že přistoupení ČR k EU nevyžaduje zrušení Benešových dekretů či legislativy zmiňované v jejich kontextu, s předpokladem, že od okamžiku vstupu budou mít všichni občané EU na území ČR stejná práva. Jediný požadavkem v té době bylo, aby ČR vyjádřila politování nad důsledky aplikace tzv. zákona o amnestii (č. 115/1946), který legitimizoval jednání během okupace a 2. světové války, jež směřovalo k obnově a osvobození Československa a po skončení 2. světové války se týkalo nakládání s nacisty, zrádci a kolaboranty ve smyslu tzv. Benešových dekretů.

Tzv. Benešovy dekrety tedy zůstaly součástí českého právního řádu, zástupci sudetoněmeckých krajan-ských sdružení či někteří kritikové Benešových dekretů na půdě tehdejšího EP však nadále upozorňovali na nepřijatelnost tohoto stavu.

Sporné body

Po prezidentově prohlášení se v médiích rozpoutala debata o podobě možné „české výjimky“, reálnosti jejího vyjednání i o tom, zda v případě úspěchu na nadcházejícím summitu ER, konaném ve dnech 29.–30. 10. 2009, prezident Klaus ratifikaci LS skutečně podepíše. Prezident zdůrazňoval, že mu jde o velmi stručné doplnění stávajících výjimek z platnosti Charty, aby opt-out mohla uplatňovat i ČR.

Objevovaly se spekulace o obstrukčním charakteru této podmínky a úvahy, zda prezident Klaus neprodouží období čekání na svůj podpis až do britských parlamentních voleb, v nichž by mohli zvítězit konzervativci požadující referendum o LS. Představitelé některých členských států EU rozhodně odmítali především možnost, že by mohlo dojít k takovému zásahu do textu smlouvy, který by vyžadoval její opětovnou ratifikaci. Takto se vyjádřil např. francouzský ministr zahraničí Bernard Kouchner či předseda Komise José Manuel Barroso.

Stále zřetelněji se rýsovala varianta, že česká výjimka bude mít po právní stránce podobný status jako tzv. irské záruky.

Jako výsledek jednání ER na říjnovém summitu byla výsledkem politické shody hlav států a vlád, nebyla by tedy prozatím de iure součástí primárního práva, kam by byla doplněna až při jeho nejbližší změně. V případě, že by byla vtělena přímo do textu LS prostřednictvím doprovodného protokolu, jako je tomu u britské a polské výjimky, bylo by nutné znovu opakovat ratifikační proces ve všech členských státech.

Předmětem debaty bylo i meritum věci, tedy do jaké míry je hrozba prolomení Benešových dekretů na základě Charty reálná.

Kritikové zdůrazňovali, že nebezpečí retroaktivity v případě Lisabonské smlouvy nehrozí, odvolávali se přitom i na usnesení, že LS nemůže revidovat poválečné uspořádání Československa a zpochybňovat Benešovy dekrety, které odsouhlasila Poslanecká sněmovna PČR při schvalování LS v únoru 2009.

Situaci během jednání o podobě české výjimky z Charty základních práv EU zkomplikovaly některé události. Patřilo k nim především prohlášení slovenského premiéra Roberta Fica, který 19. 10. 2009 uvedl, že Slovensko může zablokovat jednání o české výjimce, pokud si nevyjedná výjimku obdobnou, a nesouhlas Maďarska, který na zasedání Rady v Lucemburku 26. 10. 2009 tlumočil maďarský premiér Péter Balász.

Maďarsko hrozilo použitím veta při jednání o české výjimce na ER v případě, že by ve výsledném textu byla uvedena jakákoli doslovná zmínka o Benešových dekretech. Europoslanec a hlavní mluvčí sudetských Němců Bernd Posselt (EPP) označil postup českého prezidenta za omezování lidských práv (sudetští Němci dokonce požádali německou kancléřku Merkelovou, aby českou výjimku odmítla).

Obsah

Ještě před říjnovým zasedáním Evropské rady probíhala intenzivní jednání mezi ČR a představiteli švédského předsednictví i dalších institucí EU (např. předseda EP Jerzy Buzek se sešel s prezidentem Klausem 9. 10. 2009).

Dohoda o výjimce pro ČR byla nakonec dojednána už první den konání summitu 29. 10. 2009, slovenská, maďarská ani německá strana veta nepoužily. Výjimka má formálně obdobný charakter jako opt-out dojednaný Polskem a Velkou Británií. Jedná se o protokol doplňující protokol č. 30, který hovoří o výjimce pro Británii a Polsko, tento protokol se bude vztahovat i na ČR a bude připojen k LS. O Benešových dekretech jako takových v něm zmínka není.

Ratifikován má být po vstupu LS v platnost při změnách primárního práva, které EU čekají u příležitosti dalšího rozšiřování.

Slovenskou a maďarskou delegaci uspokojila deklarace potvrzující, že Charta je určena pouze členským státům v případě, že implementují právo EU. Slovensko ústy premiéra Fica stáhlo svůj původní požadavek již před summitem s poukazem na to, že dává přednost sociálním právům, které Charta zajišťuje, před zárukami proti Benešovým dekretům.

Bernd Posselt se následně vyjádřil, že výsledek summitu je morálním selháním evropských státníků; usnesení o výjimce je pouze zdánlivým ústupkem prezidentu Klausovi, který údajně umísťuje ČR do zóny, v níž platí lidská práva druhé kategorie.

Prezident Klaus sdělil, že s dojednanou podobou textu nemá problém.

Další vývoj

Navzdory výsledku ER prezident Klaus prozatím nemohl Lisabonskou smlouvu ratifikovat, protože je jeho povinností vyčkat výroku ÚS, jehož jednání bylo odročeno na 3. 11. 2009 (viz výše).

Kancléř Jiří Weigel, který se účastnil jednání v Bruselu v zastoupení prezidenta, prohlásil, že prezident měl pouze jedinou podmínku a ta byla splněna, další tedy vznášet nebude.

Pokud prezident Klaus ratifikaci v listopadu 2009 podepíše, LS by mohla vstoupit v platnost 1. 12. 2009.

Říjnové zasedání Evropské rady se zabývalo především klimatem

Závěry předsednictví, Evropská rada v Bruselu 29. a 30. října 2009

Ve dnech 29.–30. 10. 2009 se v Bruselu uskutečnilo zasedání Evropské rady. K nejdůležitějším tématům summitu náležela vedle jednání o výjimce ČR z Charty základních práv EU, jejichž završení má přinést dokončení ratifikačního procesu Lisabonské smlouvy a její vstup v platnost do konce roku 2009 (podle závěrů předsednictví; viz výše), příprava postoje EU pro nadcházející konferenci o změně klimatu v Kodani.

Dále summit jednal o další strategii v souvislosti s hospodářskou a finanční situací v EU, přijal strategii pro region Baltského moře, zabýval se otázkou opatření přijatých v souvislosti s nedovoleným přistěhovalectvím, situací v Afghánistánu a Pákistánu.

Kontext

Ve dnech 6.–18. 12. 2009 se má v Kodani uskutečnit konference OSN o klimatických změnách v souvislosti s tím, že v roce 2012 vyprší platnost Kjótského protokolu.

Od prosincové schůzky na nejvyšší úrovni se proto očekává příprava nového (kodaňského) protokolu, zabývajícího se prevencí globálního oteplování a klimatických změn. Důležité je, že součástí výstupu kodaňské konference má být i řešení souvisejících finančních otázek.

Od říjnové Evropské rady se proto očekávala i shoda na mandátu pro jednání o klimatických otázkách. V návrhu závěrů ER, které připravilo švédské předsednictví, se hovořilo o potřebě věnovat ročně (do roku 2020) v mezinárodním měřítku na boj s klimatickými změnami 22–50 mld. €.

Již před započítím summitu se nicméně očekávalo, že shody o konkrétních finančních částkách nakonec dosaženo nebude – z důvodu citlivosti dané otázky a nedostatku konsensu členských států. Státy se neshodovaly ani na tom, jak naložit s nevyužitými emisemi uhlíkových plynů, což je fenomén týkající se právě států střední a východní Evropy, u nichž došlo v 90. letech k masivní deindustrializaci. Skupina vedená Polskem navrhovala, aby byly vyňaty z kjótského režimu i z následujících smluv a byly obchodovatelné. Západní Evropa naopak oponovala, že „vržení“ takto vysokých nevyužitých emisních limitů na trh by mohlo způsobit kolaps celého systému obchodování s emisemi.

Vedle zmíněných oficiálních témat zahrnujících také implementaci závěrů schůzky G20, se na summitu očekávala také debata o osobě budoucího předsedy ER.

Obsah a sporné body

Finanční otázky v souvislosti s nadcházející kodaňskou konferencí se nakonec staly nejdůležitějším sporným tématem 2. dne summitu. Rozpory se objevily především mezi staršími a novými členskými státy, jejichž zástupci dokonce nastínili možnost, že budou na kodaňské konferenci hájit vlastní pozici odlišnou od zbytku EU.

Skupina „východních“ států, která obhajovala stanovisko, že ještě před dosažením shody na finanční pomoci rozvojovým státům při boji s klimatickými změnami musí EU dospět k interní dohodě o konkrétním příspěvku jednotlivých členských zemí na tuto podporu, byla vedena především Polskem.

Hlavním sporným bodem se stalo určení kritéria, podle něhož by bylo možné stanovit výši podílu členských států na pomoci rozvojovým zemím – zda na základě HDP (pozice skupiny 8 států v čele s Polskem), či naopak na základě toho, do jaké míry tyto státy samy přispívají k produkci tzv. skleníkových plynů, především CO₂ (pozice EU-15 hájená např. Francií).

Západní Evropa podporovala svůj nesouhlas s variantou prezentovanou Polskem obavou, že podobný model by následně mohl být vyžadován i na globální úrovni, což by zvýhodnilo chudší země (které jsou velkými emitory zmíněných látek) na úkor zemí vyspělých a bohatších.

Německo či Itálie zase podporovaly variantu, že EU by před konferencí neměla předkládat konkrétní čísla a ponechat si prostor pro jednání se zeměmi třetího světa.

V závěrech summitu ER nakonec vyzvala, aby se státy v Kodani zavázaly k celosvětovému snížení emisí minimálně o 50% do roku 2050, v případě rozvinutých zemí by to mělo znamenat až 80–90% snížení oproti roku 1990. EU by měla do roku 2020 snížit emise o 30% za podmínky, že se další rozvinuté země zaváží ke srovnatelnému snížení.

Konkrétního interního finančního ujednání na úrovni EU dosaženo nebylo, závěry zmiňují pouze rozpětí navrhované švédským předsednictvím (mezinárodní veřejná podpora v rozmezí 22–50 mld. € ročně za předpokladu, že celosvětové náklady budou spravedlivě rozděleny v souladu s dohodnutým klíčem, na jehož konkrétní podobě se státy EU také prozatím neshodly; kodaňské závěry by však měly vzít v úvahu i platební schopnost jednotlivých zemí). Podle návrhu Komise ze září 2009 by se roční příspěvek EU měl pohybovat v rozpětí 2–15 mld. € ročně, rozvojové NGOs si naproti tomu představují, že by EU měla ročně přispívat až 35 mld. €.

Evropská rada dále jednala o výsledku zasedání G20 a přivítala závazek přijmout opatření k posílení mezinárodního systému finanční regulace. V oblasti přistěhovalců a azylu vyzvala k dalšímu posílení agentury pro ochranu vnějších hranic EU FRONTEX. V oblasti vnějších vztahů ER přijala prohlášení o Íránu.

V zákulisí probíhala debata o osobě budoucího předsedy ER.

Podle francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho by to měla být hybridní figura schopná hledání a zprostředkování konsensu mezi členskými státy i politickými silami a zároveň reprezentující „tvář EU“, což do značné míry vylučuje bývalého britského premiéra Blaira. K „antiblairovským“ hlasům se připojili např. rakouský kancléř Werner Fayman s poukazem na jeho přílišnou spjitost s konfliktem v Iráku a britským spojenectvím s Bushovými USA či zástupci Německa favorizující kandidáta z některé menší země.

Seznam možných kandidátů z řad méně výrazných „evropských“ osobností se rozrostl o další jména, např. belgického premiéra Hermana Van Rompuye, irského velvyslance v USA Johna Brutona, britského ministra zahraničí Davida Milibanda či bývalé lotyšské prezidentky Vairy Vike-Freibergy.

Další vývoj

Pokud jde o závěry týkající se boje s klimatickými změnami, řada otázek zůstává nezodpovězena, ať již jde o finanční příspěvky nebo o ko-

nečné řešení otázky obchodování s nevyužitými emisemi skleníkových plynů.

Vše bude zřejmě dojednááno až v rámci rozhovorů se třetími státy na kodaňské konferenci.

Pokud jde o institucionální otázky v souvislosti s obsazením nových postů a institutů vytvořených Lisabonskou smlouvou, objevily se informace o tom, že švédské předsednictví připravuje mimořádný summit, který by se měl odbýt ještě v listopadu 2009.

Švédská strana však tuto možnost v době, kdy LS ještě nebyla ratifikována, dementovala.

JUSTICE A VNITRO

EU a kanadská víza

Komise 20. 10. 2009 oznámila, že pokud Kanada do konce roku 2009 nepodnikne potřebné kroky k tomu, aby zrušila vízový režim, který zavedla vůči ČR, doporučí členským státům zavedení víz pro držitele diplomatických pasů.

Tímto způsobem se EU rozhodla řešit „odvetu“ za zavedení víz vůči jednomu ze svých členů.

Zasedání Rady, které se odehrálo 23. 10. 2009 v Lucemburku, nicméně potvrdilo, že EU se chce vyhnout „vízové válce“, a bude tedy postupovat spíše opatrně.

Kontext

Kanada zavedla vízovou povinnost vůči ČR v červenci 2009 z důvodu velkého počtu žadatelů o azyl ze strany ČR.

Podle kanadské strany se od října 2007, kdy Kanada zrušila vízovou povinnost pro ČR, zvýšil počet žádostí o azyl téměř na 3 000, většina z nich pocházela od občanů romské národnosti, kteří odůvodňovali svůj krok především snahou uniknout perzekuci ze strany extrémní pravice v ČR.

Odvetné akce začala EU v rámci své společné azylové politiky zvažovat již během zasedání v září 2009, komisař Jacques Barrot se nicméně omezil pouze na hrozbu zavedení víz pro kanadské diplomaty ze strany EU jako celku (více v příspěvku „EU a kanadská víza“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Komise publikovala zprávu reflektující situaci reciprocity mezi EU a Kanadou. Pokud Kanada do konce roku 2009 neobnoví bezvízový styk, Komise doporučí členským státům zavedení víz pro držitele diplomatických pasů – s konečným rozhodnutím na každém členském státě.

Zástupce švédského předsednictví, ministr pro přistěhovalectví a azylovou politiku Tobias Billström, na zasedání Rady zdůraznil, že probíhají konzultace s kanadskou stranou. ČR podpořily především státy střední a východní Evropy, především Rumunsko, Bulharsko, Maďarsko, Lotyšsko a Estonsko. Méně vřele již Slovinsko a ze států EU-15 Francie.

Další vývoj

Rozhodující bude postoj Kanady – zda vízovou povinnost pro ČR do konce roku 2009 zruší, či ne. Komise zjevně volí mírnější variantu: mohla by požádat členské státy i o uvalení vízové povinnosti pro všechny kanadské občany, což by ovšem vyžadovalo změny týkající se mechanismu vízové reciprocity ze strany EU.

Důvodem je i to, že s největší pravděpodobností si nelze představit politickou průchodnost takového opatření mezi členskými státy, jak ilustruje i situace na jednání Rady.

Návrh nové legislativy týkající se dědictvého práva s mezinárodním prvkem

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědictvého osvědčení (KOM(2009)154)

Komise 14. 10. 2009 přijala návrh nařízení o společných pravidlech pro dědictví s mezinárodním prvkem.

Kontext

V březnu 2005 Komise zveřejnila zelenou knihu s názvem „Dědictví a závěti“, která předznamenala budoucí legislativní aktivitu v oblasti harmonizace pravidel této části soukromého práva s mezinárodním prvkem.

Bylo možné očekávat, že i v oblasti dědictvého práva s mezinárodním prvkem se bude EU snažit nahradit stávající mezinárodní konvence, které upravují harmonizaci pravidel mezinárodního práva soukromého právními nástroji Společenství. Důležitou skutečností je, že nová legislativní úprava má mít formu nařízení s přímým účinkem ve všech členských státech.

Obsah a sporné body

Návrh nařízení vychází ze skutečnosti, že pravidla týkající se práva rozhodného v oblasti dědictví s mezinárodním prvkem se v jednotlivých členských státech liší, což přináší právní nejistotu, jakého právního řádu v dědictvě řízení použít, a administrativní

potíže nejen osobám, které mají (v jiném členském státě) dědit, ale i pro zůstavitele.

Komise navrhuje jednotný právní systém v oblasti dědictví v rámci EU, v němž by rozhodujícím kritériem bylo zůstavitelovo bydliště či národnost. Povinnost vypořádání dědictvých nároků by se tedy týkala země, v níž zůstavitel žil, pokud by nevyužil svého práva požádat domovskou zemi o vypořádání svého dědictví podle jejích platných zákonů. Návrh dokonce umožňuje vystavení evropského dědictvého osvědčení (certifikátu), který bude automaticky možné uznávat napříč EU a jímž se bude moci dědic či vykonavatel závěti kdekoli prokázat jako oprávněná osoba. Navrhuje se též plné vzájemné uznávání soudních rozhodnutí a dalších soudních aktů ve věci dědictvých řízení s mezinárodním prvkem.

Podle francouzského komisaře Jacques Barrota by nová legislativa měla především přispět ke zjednodušení a zrychlení dědictvých řízení s mezinárodním prvkem.

Kritikové ovšem vznášejí otázku, zda je tento návrh v souladu s principem subsidiarity. Upozorňují také na fakt výše dědictvé daně, jejíž určení je v pravomoci každého členského státu (daný návrh na tom nic nemění). V praxi by mohlo docházet ke kuriózním spekulativním jevům: zůstavitel by se mohl před smrtí snažit přesídlit do země s nejlepšími podmínkami dědictvé daně.

Tuto hypotézu nicméně komisař Barrot odbyl poukazem na to, že nový návrh by měl napomoci dalšímu sblížení daňových systémů v EU, aby se podobným problémům naopak předešlo.

Další vývoj

Návrh byl 15. 10. 2009 předán Radě a EP, které o něm budou spolurozhodovat.

Zodpovědným výborem bude JURI, o stanovisko byl požádán také LIBE. Zpravodaj prozatím nebyl určen.

ROZŠIŘOVÁNÍ

Komise hodnotila proces rozšiřování EU

Communication from the Commission to the European Parliament and the Council. Enlargement Strategy and Main Challenges 2009–2010 (COM(2009)533)

Komise 14. 10. 2009 uveřejnila hodnotící zprávu týkající se strategie rozšiřování EU a výhledu na další rok.

Kontext

Komise vydává každoročně hodnotící zprávu o situaci v zemích žádajících o členství v EU. Dokument prezentuje strategii rozšiřování pro nadcházející rok a hodnotí pokrok, kterého bylo dosaženo za uplynulých 12 měsíců.

Zpráva se týká Chorvatska, Makedonie, Turecka, ale také Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Srbska a Kosova.

Obsah

Komise uvádí, že Chorvatsko učinilo za rok 2009 velký pokrok, a to nejen v oblasti politických reforem, ale i v ekonomice – privatizovalo 6 loděnic. Komise také uvítala vyřešení několikaletého sporu o mořskou hranici se Slovinskem (více v příspěvku „Slovinsko odblokovalo přístupová jednání Chorvatska“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Kritika se na Chorvatsko snesla za nedostatečné reformy v oblasti justice a lidských práv, zejména za nedostatečný boj s korupcí a spoluprací s ICTY. Dokončit přístupová jednání by země nicméně mohla již v roce 2010.

Makedonie již plní tzv. kodaňská kritéria, jimiž EU podmiňuje zahájení přístupového procesu. Turecko bylo ve zprávě kritizováno za porušování svobody tisku a odborového sdružování, práva dětí a rovnost pohlaví.

Kladně Komise hodnotila normalizaci turecko-arménských vztahů a podpis mezivládní smlouvy týkající se plynovodu Nabucco.

Finanční pomoc EU v rámci tzv. nástroje předvstupní pomoci (IPA) v letech 2008–2012 činí pro Chorvatsko celkem 769 mil. €, pro Makedonii 448,8 mil. € a Turecko 3440,2 mil. €.

Sporné body

Recko neuznalo název Makedonie, neboť jej považuje za označení svého historického území. Makedonie je proto OSN uznána pod dočasným názvem Bývalá jugoslávská republika Makedonie (FYROM). Zahájení přístupových jednání je podmíněno souhlasem všech 27 členských států. Recko již blokovalo přístupová jednání Makedonie při vyjednávání o členství v NATO. EU proto vyzývá k normalizaci vztahů.

Další vývoj

Země žádající o přistoupení k EU budou pokračovat v implementaci acquis v rámci 35 vyjednávacích kapitol, ostatní se do procesu zapojí až na návrh Komise, jež musí přijmout všech 27 zemí EU.

FYROM, Černá Hora a Srbsko budou od roku 2010 využívat bezvízového styku s EU. Albánie a Bosna a Hercegovina budou o totéž usilovat v polovině roku 2010.

SPOTŘEBITELÉ

Energetické štítky na pneumatikách od roku 2012

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry ([KOM\(2008\)779](#))

Zástupci výboru ITRE v čele se zpravodajem Ivo Beletem dosáhli 1. 10. 2009 neformální dohody se zástupci Rady stran návrhu směrnice o označování pneumatik.

Kontext

Značení pneumatik s ohledem na palivovou účinnost by mělo napomoci snížit emise skleníkových plynů ze silniční dopravy. Předpokládá se, že spotřebitelé si díky značení budou pořizovat zejména ty pneumatiky, jež sníží spotřebu jejich automobilů, a tedy i emise skleníkových plynů (více v příspěvku „EP je pro štítkování pneumatik“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Pneumatiky typů C1-C3 (pro osobní automobily a lehké a těžké nákladní automobily) vyrobené po 1. 7. 2012 by měly být od 1. 11. 2012 řazeny do tříd A-G podle své energetické účinnosti, přičemž daná informace by měla být dostupná ve všech relevantních materiálech (nikoli striktně na pneumatikách samotných).

Mezi rozhodné parametry má patřit valivý odpor pneumatiky, přilnavost za mokra a hluk, jež pneumatika způsobuje za provozu. Pneumatiky s nízkou produkcí hluku (low-noise tyres) by měly být značeny piktogramem reproduktoru s „vlnami“ odpovídajícími jejich hlučnosti. Např. nejtišší pneumatiky (s hlučností do 68 dB) by měly mít u piktogramu 1 bílou a 2 černé „vlny“. Na protektorované, off-roadové a závodní pneumatiky by se nová norma (jejíž forma byla změněna ze směrnice v nařízení) vztahovat neměla.

Sporné body

Odpůrci kompromisu mezi EP a Radou, rekrutující se zejm. z řad environmentalistických organizací, poukazují na fakt, že pokud štítky s informacemi nebudou muset být fyzicky na pneumatikách, bude výsledná norma fakticky zbytečná.

Další vývoj

Rada by měla neformální dohodu stvrdit přijetím společného postoje 7. 12. 2009, plénum EP by se mělo návrhem zabývat o týden později – 14. 12. 2009.

EU údajně hodlá zpřísnit pravidla pro poskytování hypoték

[Commission Services Staff Working Document](#).

Possible Further Changes to the Capital Requirements Directive

13. 10. 2009 se v médiích objevily informace, že EU plánuje změnit pravidla pro poskytování hypoték, a to (z povahy věci) ve všech členských státech.

Kontext

Daná iniciativa, v podobě veřejné konzultace zahájená v červenci 2009, má základ ve snaze zabránit finančním institucím na území EU, aby poskytovaly hypotéky nebonitním klientům a ztrácely tak likvidní prostředky pro své běžné fungování. Právě to podle Komise (ale i jiných názorů) vedlo k rozpoutání finanční krize v USA a následně k celosvětové hospodářské recesi.

Z hlediska platných norem by mělo dojít k rozsáhlé revizi směrnic č. 2006/48 a č. 2006/49 (tzv. směrnice o kapitálové přiměřenosti). Veřejná konzultace byla ukončena v září 2009.

Obsah

Podle uveřejněných zpráv by měly být nadále poskytovány pouze hypotéky o objemu odpovídajícím nejvýše 40% ceny nemovitosti.

Hypotéky o vyšším objemu by neměly být „zakázány“, ale pro spotřebitele by měly být výrazně méně výhodné (např. s vyšší úrokovou sazbou), neboť finanční instituce by pro tyto případy musely ex offio disponovat větším množstvím rezerv.

Sporné body

Realizace uvedeného záměru by měla s největší pravděpodobností dvojí důsledek: 1. by znamenala poměrně radikální harmonizaci sféry, jež je v EU (z důvodu odlišných bytových potřeb v jednotlivých členských státech) upravena pouze rámcově; 2. by fakticky znemožnila relativně flexibilní přístup k vlastnickému bydlení (a ovlivnila řadu odvětví, jež s ním obchodují).

Objemy hypoték v EU standardně dosahují objemu cca 60–80% ceny nemovitosti, v ČR až 85% (tzv. 100% hypotéky přestala většina bank v poslední době nabízet sama).

Otázkou je také to, zda je stávající unijní úprava skutečně natolik nedostatečná, aby (ze strany finančních institucí) do budoucna umožňovala podobně svévolný přístup k úvěrům, jako tomu bylo před časem v USA, nehledě na to, že bankovní domy s problémy by nová norma neochránila (neb by přišla ex post).

Pozice ČR

ČR se k záměru zatím oficiálně nevyjádřila, ale z dostupných informací lze předpokládat, že jej (minimálně ve stávající podobě) nepodpoří.

Další vývoj

Zda a jak se nakonec pravidla pro poskytování hypoték změní, bude záležet nejen na vyhodnocení příslušné veřejné konzultace, ale především na konkrétních parametrech legislativního návrhu, resp. postojích EP a Rady, jež by o něm měly spolurozhodovat.

Bude-li návrh předložen, pak patrně až za nové („lisabonské“) Komise.

VNĚJŠÍ VZTAHY

Dozvuky rusko-gruzínského konfliktu 2008

[Report of the Independent International](#)

[Fact-Finding Mission on the Conflict in Georgia](#)

30. 9. 2009 byla zveřejněna zpráva sepsaná pod patronací EU nezávislou mezinárodní vyšetřovací misí ustavenou pro šetření konfliktu, k němuž došlo v srpnu 2008 mezi Ruskem a Gruzii (International Fact-Finding Mission on the Conflict in Georgia; IIFFMCG). Její výsledky se přiklánějí k variantě primární zodpovědnosti gruzínské strany za rozpoutání války. V případě ruského angažmá byla konstatována odpovědnost za eskalaci napětí v regionu a následně porušení mezinárodního práva okupací značné části gruzínského území.

Kontext

K pětidennímu válečnému konfliktu mezi Ruskem a Gruzii došlo ve dnech 7.–12. 8. 2008 (více v příspěvku „Rusko-gruzínský konflikt“, [Monitoring červenec / září 2008](#)).

Gruzínská strana podle slov prezidenta Michaila Saakašviliho pouze reagovala na zamýšlenou invazi ze strany RF. Moskva naopak interpretovala svůj ozbrojený zásah jako snahu odrazit gruzínský útok na separatistický region Jižní Osetie, jež dlouhodobě podporuje.

Oficiální prohlášení obou stran se odvolávala na porušování základních zásad mezinárodního práva druhou stranou a hájila legitimitu ozbrojené obrany vlastních práv.

Rusko následně uznalo nezávislost nejen Jižní Osetie, ale i druhé separatistické oblasti, jež se nachází na území Gruzie, Abcházie. Na obou územích zůstaly početné ruské jednotky. Rusko přitom již

před touto událostí, především v souvislosti s mezinárodním uznáním nezávislosti Kosova, upozorňovalo na možnost povzbuzení touhy po nezávislosti také v četných separatistických oblastech tzv. zamrzlých konfliktů, které se nacházejí v postsovětských oblastech.

EU se do řešení konfliktu přímo zapojila (mj. pokusy o zprostředkování příměří 12. 8. 2008 a 8. 9. 2008 nebo svoláním mimořádného summitu 1. 9. 2008). 15. 9. 2008 byla na místo vyslána monitorovací mise EU (EUMM Georgia), 22. 10. 2008 byla uspořádána donorská konference na podporu poválečné obnovy, uprchlíků a ekonomické stability.

Nezávislá vyšetřovací mise byla ustavena na základě rozhodnutí Rady 2. 12. 2008. Jejím úkolem bylo pátrat po příčině konfliktu, provádět šetření týkající se porušování lidských práv či mezinárodního práva a předložit zprávu.

Obsah

Zpráva, kterou IIFFMCG adresovala představitelům Gruzie, RF, EU, OSN a OBSE, uvedla, že počátkem konfliktu bylo gruzínské ostřelování jihoosetinského města Cchinvali během noci ze 7. 8. 2008 na 8. 8. 2008.

Následoval ozbrojený útok ruské strany, která měla v oblasti zamrzlého konfliktu dlouhodobě dislokovány stabilizační ozbrojené síly (navzdory nesouhlasu mezinárodního společenství, které čas od času vyvíjelo tlak na to, aby Rusko splnilo podmínky revidované Smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě, podle níž mělo dojít ke stažení ruských jednotek z gruzínského území), a gruzínská operace.

Zpráva dále konstatovala, že konflikt ze srpna 2008 byl pouze vyvrcholením dlouhého období napětí, které provázela řada incidentů, za něž je zodpovědná i ruská strana.

Na ruské straně identifikovala porušení mezinárodního práva tím, že Rusko během konfliktu obsadilo gruzínské území mimo samotnou Jižní Osetii, čímž se dostalo za hranici možného hájení svých zájmů v této separatistické oblasti.

Jednání gruzínské strany nelze podle zprávy označovat za genocidu, jak požadovalo Rusko, na druhou stranu neuznala ani právo Jižní Osetie a Abcházie na odtržení od Gruzie.

Sporné body

Obě zainteresované strany vyjádřily se zprávou spokojenost a zároveň si její výsledky vyložily po svém.

Podle ruského velvyslance při EU Vladimíra Čížova je zpráva neoddiskutovatelnou odpovědí na otázku,

kdo je vinen. Zároveň odmítl, že ruská odpověď na gruzínské ostřelování města Cchinvali byla nepřiměřená.

Gruzínská strana ústy velvyslankyně při EU Salome Samadashvili naopak vyjádřila spokojenost s tím, že zpráva poukázala na jasné porušení mezinárodního práva ze strany RF.

V souvislosti s publikací zprávy se objevila kritika, že od EU nebylo taktické ani vhodné zprávu veřejně vůbec prezentovat; že si tím zkomplikovala pozici pro jednání s Ruskem.

Dohoda o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou

Free Trade Agreement between the European Community and its Member States, of the one part, and the Republic of Korea, of the other part

Komise 15. 10. 2009 uzavřela jednání mezi EU a Jižní Koreou o dohodě o volném obchodu.

Za EU byla uzavřením dohody v souladu s platným primárním právem (Smlouva z Nice) pověřena Komise zastupovaná komisařkou Catherine Ashton. Za jihokorejskou stranu jednání dokončil ministr Kim Jong-hoon. Smlouvu však ještě čeká složitý ratifikační proces, v němž se mohou odrážet sporné postoje některých členských států k jejímu obsahu.

Kontext

Jednání o obchodních vztazích mezi Komisí a zástupci Jižní Koreje trvala 8 let, 2 roky pak jednání o dohodě o volném obchodu, která je považována za nejambicióznější bilaterální obchodní dohodu, jakou kdy EU v rámci svých vnějších obchodních vztahů uzavřela.

Obsah a sporné body

Na základě obchodní dohody mezi EU a Korejskou republikou mají být během 5 let odstraněna veškerá cla na průmyslové výrobky a netarifní opatření týkající se standardů a kvalitativních norem. Sporný bod (především pro členské státy, jejichž průmysl a export jsou do značné míry založeny na výrobě automobilů, tj. i ČR), představuje skutečnost, že dohoda usnadní přístup na evropský trh především výrobcům automobilů.

Odhaduje se, že zisk Jižní Koreje z exportu průmyslových výrobků by mohl vzrůst až o 13 mld. €, přičemž až polovinu této částky by měly tvořit zisky automobilového průmyslu.

Evropským exportérům by měla dohoda usnadnit situaci v oblasti služeb a zemědělství.

Z právního hlediska je obsah dohody sporný proto, že se dotýká jak obchodních, tak neobchodních oblastí vzájemných vztahů, čímž se poněkud stí-

rají hranice mezi otázkami, o nichž dle platného primárního práva rozhoduje Rada QMV a o nichž rozhoduje jednomyslností.

Další vývoj

K finálnímu podpisu dohody by mohlo dojít v létě 2010. Cesta k ratifikaci bude ale ještě dlouhá. Musí ji podpořit Rada a korejské Národní shromáždění a EP vyjádřit souhlas (pokud by vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, bude EP spolurozhodovat). Nejobtížnějším krokem patrně bude ratifikační proces, jenž má proběhnout v parlamentech jednotlivých členských států a může trvat i několik měsíců.

Z výše uvedených důvodů protestuje proti dohodě především lobby automobilových producentů, která se chystá cílit na EP, byť ten je podle Smlouvy z Nice pouze konzultován. Média proto spekulují i o možnosti, že by se EP mohl snažit proces projednávání dohody pozdržet až do doby, než vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, jež mu umožní spolurozhodování. (Podpora korejského Národního shromáždění se naproti tomu všeobecně očekává.)

EU řeší napjatou situaci v Bosně a Hercegovině

EU pod vedením švédského ministra zahraničních věcí a zástupce administrativy USA vedla 21.–22. 10. 2009 v Sarajevu jednání o napjaté situaci v Bosně.

Kontext

Zástupci tří bosenských komunit (Srbů, Muslimů a Chorvatů) se neshodují na podobě reformy ústavy, jež jim brání v jednáních o členství v NATO a EU.

Obsah

Cílem je změna ústavy, jež je podmínkou pro to, aby mohl být Bosně přiznán status kandidátského státu. Bosenští Srbové a Chorvate se ale obávají, že pokud jim coby menšinám nebude zaručena možnost blokovat legislativní proces, budou moci být přehlasováni bosenskými Muslimy.

Švédsko připravuje cestu k uzavření Kanceláře vysokého představitele (OHR), mezinárodního garanta, který v zemi působí od roku 1995. Měla by být nahrazena zvláštním představitelem EU (EUSR).

Další vývoj

Další schůzka zainteresovaných stran se uskuteční 18. 11. 2009.

Na výsledku jednání závisí mj. osud zavedení bezvízového styku mezi Bosnou a EU.

VNITŘNÍ TRH

EP požaduje jasnější vymezení alternativních investičních fondů

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2004/39/ES a 2009/.../ES (KOM(2009)207)

Poslanci výbor ECON 6. 10. 2009 debatovali o návrhu směrnice mající regulovat fungování alternativních investičních fondů. Výsledkem diskuse se stal požadavek na jasnější vymezení fondů, na něž se má nová norma vztahovat.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v dubnu 2009 s cílem eliminovat do budoucna finanční krize, jež alternativní investiční fondy údajně katalyzují.

Norma by se podle Komise měla vztahovat na manažery fondů, jež nespádají do rámce směrnice č. 85/611 (tzv. UCITS Directive). „Výměnou“ za regulaci by měli manažeré získat „pas“, na jeho základě by mohli své služby nabízet po celé EU (více v příspěvku „Komise: Alternativní investiční fondy potřebují regulaci“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Poslanci výboru ECON požadují, aby fondy, jež mají být novou směrnicí pokryty, byly vymezeny jinak než negativně, tj. jinak než jako ty, na které se nevztahuje směrnice č. 85/611.

Rovněž se stavějí za to, aby byly zváženy objemy spravovaných aktiv rozhodné pro začlenění příslušných fondů do rámce směrnice (100 mil. € v případě hedgeových/zajišťovacích a 500 mil. € v případě soukromých kapitálových fondů) a aby byl jasněji vymezen vztah mezi novou normou, normami již platnými – kromě UCITS také tzv. směrnice MiFID (č. 2004/39), tzv. směrnice o kapitálové přiměřenosti (č. 2006/48 a č. 2006/49), tzv. směrnice o transparentnosti (č. 2004/109) a tzv. směrnice o prospektu (č. 2003/71) – a tzv. finančním balíkem (více v příspěvku „Komise hodlá v EU posílit finanční dohled“, [Monitoring duben / září 2009](#)), neboť existuje reálné riziko, že normy mohou působit kontradiktorně.

Sporné body

Výbor ECON návrh navzdory relativně rozsáhlé kritice podporuje. Jiného názoru je např. ECB, jež v průběhu října 2009 dala najevo, že výsledkem přijetí nové unijní normy nebude nic jiného než odchod dotčených fondů z EU do zemí bez přísné regulace, nebo Velká Británie coby jedno z největších finančních center Evropy.

Další vývoj

Zpravodaj návrhu Jean-Paul Gauzès předpokládá, že svou zprávu bude mít připravenou do začátku prosince 2009, aby se o ní mohlo ve výboru hlasovat v 12. 4. 2010 a v plénu EP v červenci 2010.

Výsledná norma by měla být s největší pravděpodobností implementována do 2 let od svého přijetí.

Rada předběžně souhlasila s posílením finančního „makrodohledu“

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika ([KOM\(2009\)499](#))

Návrh rozhodnutí Rady o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika ([KOM\(2009\)500](#))

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví ([KOM\(2009\)501](#))

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění ([KOM\(2009\)502](#))

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ([KOM\(2009\)503](#))

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directives 1998/26/EC, 2002/87/EC, 2003/6/EC, 2003/41/EC, 2003/71/EC, 2004/39/EC, 2004/109/EC, 2005/60/EC, 2006/48/EC, 2006/49/EC, and 2009/65/EC in respect of the powers of the European Banking Authority, the European Insurance and Occupational Pensions Authority and the European Securities and Markets Authority ([COM\(2009\)579](#))

Rada 20. 10. 2009 našla „širokou shodu“ stran posílení tzv. makrodohledu nad evropským finančním sektorem.

Kontext

Komise své návrhy prezentovala v září 2009 coby tzv. finanční balík (soubor 5 textů) s cílem definovat novou architekturu působící na evropské úrovni (více v příspěvku „Komise hodlá v EU posílit finanční dohled“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Rada předběžně souhlasila s vytvořením Evropského výboru pro systémová rizika (ESRB), jenž by se měl věnovat „bezpečnostnímu dohledu na makroúrovni“.

Sporné body

Otázka ESRB byla od počátku – s výjimkou otázky míry ingerence ECB – považována za relativně bezproblémovou, protože ESRB by měl mít pouze pravomoc podávat doporučení.

Spornější bude dohoda na vytvoření Evropského systému orgánů finančního dohledu (ESFS), jenž by měl získat i výkonné pravomoci.

Toho se obává např. ČR nebo Velká Británie (v kontrastu s názory Francie či Lucemburska), byť i ony rámcově podporují co nejrychlejší shodu na finančním balíku jako celku.

Další vývoj

Celý finanční balík, včetně dodatečného návrhu na úpravu 11 stávajících „finančních“ směrnic, jenž byl předložen 26. 10. 2009, by měl být (alespoň podle prohlášení zástupců dotčených institucí) definitivně schválen do konce roku 2009.

V případě ESRB by měla Rada rozhodovat jednomyslností, o problematičtějším ESFS kvalifikovanou většinou.

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

Německo dostane příspěvek z EGF

Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ([KOM\(2009\)423](#))

Plénum EP 22. 10. 2009 schválilo poměrem 598:49:30 zprávu Reimera Bögeho z výboru BUDG, která umožňuje Německu čerpat finanční prostředky z EGF. Německá pobočka společnosti Nokia přesunula výrobu do Rumunska a třetích zemí a propustila více než 1300 zaměstnanců.

Kontext

Německo požádalo Komisi o zařazení mezi příjemce z EGF 6. 2. 2009. Uvedlo, že v rozhodném období od 30. 6. do 29. 11. 2008 bylo propuštěno 1337 osob.

Obsah

Německo podle Komise prokázalo skutečnost, že propuštění (nejméně 1000 zaměstnanců jednoho podniku v členském státě během období 4 měsíců) bylo způsobeno velkými změnami ve struktuře světového obchodu, jež vedly k přemístění výzkumu, vývoje a výroby mobilních telefonů do třetích zemí, jak stanoví článek 2 nařízení č. 1927/2006.

Míra nezaměstnanosti v oblasti Bochumi, kde Nokia působila, je tradičně vyšší (mezi 10,2 a 12,3 %) než

v ostatních oblastech Severního Porýní-Vestfálska (8,1 %) a Německa (7,4%).

EGF eviduje 23 žádostí o podporu ve výši 130 mil. €. Případ společnosti Nokia byl třetí v odvětví mobilních telefonů.

Další vývoj

EGF poskytne 5,5 mil. € z celkových 11,1 mil. €, které budou na pomoc propuštěným vynaloženy. Podpora bude čerpána do ledna 2010.

9. 10. 2009 Komise schválila 2 žádosti Belgie (o poskytnutí finanční pomoci pro bývalé zaměstnance textilního průmyslu ve výši 9,2 mil. €) a pro zaměstnance automobilového průmyslu v Rakousku ve výši 9,8 mil. €. Výbor EMPL se bude těmito návrhy zabývat 5. 11. 2009.

ZEMĚDĚLSTVÍ

Krizová situace v odvětví mléka

Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (KOM(2009)539)

Jedno z hlavních témat agendy na mezivládní úrovni i na úrovni Komise představovala v říjnu 2009 krizová situace na evropském trhu s mlékem.

Členské státy, především Francie a Německo, volají po vytvoření nového systému evropské regulace v mléčném sektoru, který by měl nahradit stávající kvótní systém.

5. 10. 2009 Komise ustavila expertní skupinu pro mléko, jež se poprvé sešla 13. 10. 2009. Dne 9. 10. 2009 publikovala nové návrhy na podporu producentů mléka a mléčných výrobků.

Projednávala zavedení formalizovaných smluv mezi producenty mléka a mléčných výrobků a jejich nákupčími či zpracovateli, které by se vztahovaly na dodávky syrového mléka.

Jako prozatím poslední krok Komise 28. 10. 2008 rozhodla, že v souvislosti s krizí v odvětví mléka povolí členským státům jednorázové výplaty státní pomoci zemědělcům, a to do výše 15 tis. €.

Kontext

Představitelé členských států EU většinou hledají příčiny krize v postupném uvolňování mléčných kvót, požadovali proto zavedení indikativních objemů produkce, které by nahradily stávající kvóty.

Komise navrhla opatření ke stabilizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky již v červenci a v září 2009, v návaznosti na změny, které toto odvětví čekají v souvislosti s Health Check, jež v budoucnu počítá s postupným odstraňováním kvótního systému v odvětví. V rámci Health Check byly uvolněny více než 4 mld. €, značná část této částky má být určena právě pro sektor produkce mléka a mléčných výrobků a jeho restrukturalizaci.

Mezi navrhovanými krátkodobými opatřeními figurovaly: přechodné povolení poskytovat státní podporu do stanovené výše; změny v režimu výkupu kvót členskými státy (od producentů); možnost přijmout Komisí ve vlastní pravomoci urychleně zvláštní opatření v případě otřesů na trhu (jedná se o jedno z nejstarších opatření společného trhu, které bylo uplatňováno již Vysokým úřadem ESUO při vzniku stavu tzv. zjevné krize v odvětvích uhlí a oce-li); posílení programu „školní mléko“.

Pro posouzení dalších opatření z dlouhodobého hlediska Komise ustavila expertní skupinu na vysoké úrovni (High Level Expert Group for Milk), která se poprvé sešla 13. 10. 2009.

Obsah a sporné body

Na 5. 10. 2009 byla svolána neformální schůzka ministrů zemědělství, a to především z podnětu Francie a Německa, které navrhly vlastní iniciativu týkající se i smluvních vztahů mezi producenty a zpracovateli. Francouzsko-německá iniciativa našla podporu jak v Radě, tak v EP. Především francouzský ministr zemědělství Bruno Le Maire volal po vytvoření nového systému evropské regulace v mléčném sektoru.

Měl by vzniknout „dobrovolný systém“, který napomůže určit žádoucí objem evropské produkce mléka (podle slov francouzského ministra nemá regulace na národní úrovni smysl). Nový systém by neměl být natolik přísný jako kvóty, jejichž překročení bylo spojeno s finančními sankcemi; měl by zahrnout stanovení indikativní ceny, jež by měla být vodítkem jak producenty, tak pro zpracovatele.

Nabízí se otázka, zda se SZP tímto způsobem nevrací k systému cenových podpor, který začal být omezován především pod vlivem tzv. Fischlerovy reformy na počátku 90. let, protože dřívější založení SZP na cenových podporách téměř zruinovalo rozpočet Společenství a způsobovalo řadu rozkolů v mezinárodních jednáních o liberalizaci zemědělského obchodu.

9. 10. 2009 Komise přijala návrh nařízení na podporu producentů mléka a mléčných výrobků. Odvětví mléka a mléčných výrobků má být podle něj v budoucnu chráněno „doložkou o narušení“,

kteřá by umožňovala rychlou reakci v případě otřesů na trhu. Dále jsou součástí návrhu specifická opatření pro kvótové roky 2009/2010 a 2010/2011 umožňující změny v režimech výkupu kvót.

13. 10. 2009 se poprvé sešla nově ustavená expertní skupina pro mléko. K hlavním bodům jejího jednání náleželo možné zavedení formalizovaných smluv mezi producenty mléka a mléčných výrobků a jejich nákupčími či zpracovateli, které by se vztahovaly na dodávky syrového mléka. Skupina diskutovala možnost, jak posílit vyjednávací pozici producentů.

19. 10. 2009 proběhlo další zasedání Rady. Ministři zemědělství schválili návrh Komise na prodloužení období, v němž je možný intervenční výkup přebytků másla a sušeného mléka, a to až do února 2010.

Mělo by dojít ke stabilizaci situace na trhu s mlékem, na němž se především producenti potýkají s nízkými výkupními cenami.

Jako prozatím poslední krok Komise 28. 10. 2008 rozhodla, že v souvislosti s krizí v odvětví mléka povolí členským státům jednorázové výplaty státní pomoci zemědělcům, a to do výše 15 tis. €.

Další vývoj

Komise již 19. 10. 2009 aktualizovala svoji zprávu o stavu v sektoru výroby mléka. Konstatovala postupné zlepšování a zvyšování cen. Je však otázkou, do jaké míry lze v dlouhodobé perspektivě očekávat uklidnění situace – vzhledem k tomu, že do dubna 2015 se očekává postupné uvolňování mléčných kvót vyžadující celkovou změnu přístupu k finančním podporám v SZP.

Nadále bude pokračovat práce expertní skupiny pro mléko, jejíž závěrečná zpráva má být publikována koncem června 2010.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Rada má pochyby o revizi směrnic o elektrických a elektronických zařízeních

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (KOM(2008)809)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (KOM(2008)810)

Rada 21. 10. 2009 dala najevo, že nepodporuje revizi směrnic o elektrických a elektronických zařízeních.

Kontext

Komise své návrhy na změnu směrnice č. 2002/95 o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (tzv. RoHS Directive) a směrnice č. 2002/96 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive) předložila v prosinci 2008 s cílem obě normy (s různou právní bází) meritorně propojit, zjednodušit a vytvořit koherentní legislativní rámec ke snížení nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních a zvýšení míry jejich znovupoužití a recyklace v případě, že vyjdou z užívání.

Obsah

Členské státy se stavějí proti propojení směrnic RoHS a WEEE, resp. jsou spíše pro dvě separátní normy s různým záběrem a různými cíli.

Důvodem je skutečnost, že pokud by došlo ke „sladění“ směrnice WEEE se směrnicí RoHS, předpokládalo by to (podle členských států) namísto indikativních seznamů, na které se vztahuje právě směrnice WEEE, vytvoření seznamů úplných – s potřebou je pravidelně revidovat prostřednictvím tzv. komitologie. Švédské předsednictví pro další jednání proto navrhlo, aby se nadále jednalo o obou návrzích odděleně, s potenciálním rozšířením záběru směrnice RoHS namísto WEEE.

Sporné body

Kromě faktického sloučení obou směrnic se jeví jako problematické také stanovení úrovně sběru na 65 % elektrických a elektronických zařízení uvedených na trh v předchozích 2 letech (od roku 2016), tedy faktické navýšení současných „plošných“ 4 kg odpadních elektrických a elektronických zařízení na osobu ročně, a posílení požadavku na odpovědnost výrobců. Ti – na rozdíl od členských států – nemají nástroje k tomu, aby se k nim odpadní elektrická a elektronická zařízení navracela ve větší míře než dosud (cca z 30 %).

Další vývoj

Výbor ENVI by se měl začít oběma návrhy zabývat 3.–5. 11. 2009.

6. 4. 2010 by o nich měl hlasovat, plénum EP by mělo o příslušných zprávách (Jill Evans a Karl-Heinz Florenze) jednat 18. 5. 2010.

Komise chystá limit na emise CO₂ u vozidel nad 3,5 t

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council setting emission performance standards for new light commercial vehicles as part of the Community's integrated approach to reduce CO₂ emissions from light-duty vehicles (COM(2009)593)

Komise 28. 10. 2009 předložila návrh nařízení, jež by mělo stanovit limit na emise CO₂ u vozidel nad 3,5 t (známých jako „dodávky“).

Kontext

V dubnu 2009 bylo přijato nařízení č. 443/2009 vztahující se na nové osobní automobily. Záměrem Komise je dosáhnout jeho meritorního rozšíření i na vozidla nad 3,5 t (resp. i na vozidla kategorie N1 vážící bez nákladu do 2610 kg). „Strategii“ v tomto směru Komise předložila již v únoru 2007.

Obsah

Limit na emise CO₂ z vozidel nad 3,5 t by měl být stanoven na průměrných 175 g/km. V roce 2014 by jej mělo dosáhnout 75 % vyráběných (a registrovaných) automobilů, v roce 2015 80 % a v roce 2016 100 %.

V roce 2020 by měly být průměrné emise CO₂ z vozidel nad 3,5 t sníženy až na 135 g/km. V současnosti se pohybují okolo 203 g/km.

Pro výrobce, kteří stanovený limit překročí, by měla být do roku 2018 stanovena sankce ve výši 5 € za 1. gram nad uvedený průměr (vynásobeno počtem vyrobených vozů). Za 2. a 3. gram by měla činit 15 €, resp. 25 € a za 4. a další gram 120 €. Od roku by měla sankce činit paušálních 120 € za překročený gram (tedy o 25 € více než v případě osobních automobilů v nařízení č. 443/2009).

Vozidla s velmi nízkými emisemi (do 50 g/km) a/nebo využívající inovativních technologií by měla z nového nařízení až do roku 2018 disponovat výjimkou (podobně výrobci produkující max. 22 tis. „dodávek“ ročně a/nebo výrobci, kteří se pro dosažení cíle snížení emisí sdruží v účelovém svazku se svými konkurenty).

Sporné body

Návrh odmítají především členské státy závislé na automobilovém průmyslu, resp. firmách, které „dodávky“ vyrábějí (zejm. Francie, Itálie a Německo). Argumentují hospodářskou recesí a snížením prodeje „dodávek“ (ten v lednu 2009 údajně zaznamenal meziroční pokles i o více než 60 %).

S postupnou medializací se na stranu uvedených členských států nejspíše přidávají i spotřebitelé, neboť lze čekat, že nová norma, bude-li přijata, zvýší pořizovací ceny dotčených vozidel až o 3500 € (protože legislativa zasáhne plošně všechny výrobce nebo jejich většinu).

Pro předložení návrhu se stavěli a stavějí zejm. environmentalistické organizace (např. T&E), byť kritizují, že podle původního záměru mělo být nařízení výrazně přísnější (limit na emise CO₂ se měl začít

uplatňovat o 4 roky dříve a v roce 2015 měl činit pouze 160 g/km).

Další vývoj

O návrhu začne v nejbližší době spolurozhodovat EP a Rada.

Komise: Členské státy musí povinně zvýšit energetickou účinnost

Komise by měla v dohledné době předložit sdělení s konkrétními kroky, jak zvýšit energetickou účinnost v EU.

Kontext

Summit Evropské rady v březnu 2007 podpořil stanovení indikativního cíle zvýšit energetickou účinnost do roku 2020 (v porovnání s rokem 2005) o 20 % podle akčního plánu pro energetickou účinnost z října 2006. Bezprostředně poté začala příprava návrhů norem tzv. klimaticko-energetického balíku, daná otázka v něm však explicitně řešena nebyla.

Komise hodlá sdělení o energetické účinnosti předložit proto, že podle jejích propočtů by stávající a/nebo revidovaná legislativa (např. tzv. směrnice o ekodesignu; více v příspěvku „Se zpřísněním ekodesignových pravidel souhlasí EP i Rada“, [Monitoring duben / září 2009](#)) měla přinést zvýšení energetické účinnosti sotva o 11 % (nad rámec v klimaticko-energetickém balíku a dalších souvisejících normách již odsouhlaseného snížení spotřeby energií).

Obsah

Sdělení by mělo obsahovat 7 vzájemně se doplňujících opatření na zvýšení energetické účinnosti, jejichž náklady by měly nést zejm. členské státy a/nebo podnikatelské subjekty. Platný akční plán (75 opatření v 10 prioritních oblastech) by měl být radikálně zjednodušen. Bude-li předložen konkrétní legislativní návrh nebo legislativní návrhy (což lze očekávat), mělo by dojít primárně k revizi tzv. směrnice o energetických službách (č. 2006/32).

Členské státy by měly mít stanoveny povinné cíle na zvýšení energetické účinnosti. K jejich naplnění by mělo dojít i prostřednictvím 2 iniciativ (European Building Initiative a Smart Cities Initiative), jež se týkají programů renovací domů (s ohledem na jejich energetickou účinnost, jíž lze údajně celkově zvýšit až o 30 %, tedy 37 Mtoe) a snižování spotřeby energií ve městech. Iniciativy by měly být podporovány z EIB, EBRD či ERDF (v závislosti na konstrukci nové finanční perspektivy na roky 2014–2019),

primárně by však prostředky měly přicházet z tzv. národních fondů pro energetickou účinnost (financovaných z veřejných i soukromých prostředků a údajně bez zavedení nových daní).

Paralelně by mělo docházet ke snižování spotřeby energií v energetických společnostech (po vzoru Velké Británie, Itálie, Francie či Dánska např. širším využitím kogeneračních elektráren) a u jejich zákazníků (kupř. u malých a středních podniků, jež by za daným účelem měly realizovat informační kampaně, či u koncových uživatelů, kteří by měli využívat „chytrých“ měřičů spotřebované energie).

Významnou roli by měly sehrát rovněž změny ve vzdělávání či mezinárodní spolupráce v otázce posilování energetické účinnosti.

Sporné body

Prozatím je otázkou, zda by uvedené cíle byly definovány obecně, nebo sektorově, absolutně, nebo relativně a jak je vůbec vypočítat.

Diskuse lze očekávat i stran vlivu nových iniciativ na stávající legislativní rámec, nehledě na klíčové spory o financování uvedených záměrů.

Další vývoj

Sdělení by mělo být uveřejněno na přelomu října a listopadu 2009, nejpravděpodobněji zatím bez příslušných legislativních návrhů.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénum EP ve dnech 7.–8. 10. 2009

Nekonalo se žádné klíčové hlasování, při kterém by poslanci hlasovali po jménech.

Plénum EP ve dnech 19.–22. 10. 2009

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Lidie Joanny Geringer de Oedenberg týkající se spotřebičů plyných paliv (A7-0025/2009)	618	Cabrnoch, Češková, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	11	-	9	Fajmon
Zpráva Lidie Joanny Geringer de Oedenberg týkající se poskytování audiovizuálních mediálních služeb (A7-0029/2009)	620	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	13	-	8	-
Zpráva Lidie Joanny Geringer de Oedenberg týkající se ochrany pracovníků proti působení azbestu (A7-0033/2009)	643	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	0	-	11	-
Zpráva Reimera Bögeho týkající se uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Německo – telekomunikace (A7-0022/2009)	598	-	49	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	30	-

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

KALENDÁŘ NA LISTOPAD 2009

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
2	3	4	5	6
	Rada Summit EU-USA	Rada Coreper II Coreper I		
	EP AFCO, ENVI, PECH, PETI, REGI	EP AFCO, AFET, BUDG, CONT, EMPL, ENVI, FEMM, IMCO, LIBE, PECH, PETI, REGI	EP AFET, BUDG, CONT, EMPL, ENVI, IMCO, LIBE	
9	10	11	12	13
	Rada ECOFIN	Rada Coreper II Coreper I	Rada Coreper II Coreper I	Rada Coreper I
EP AGRI, DEVE, DROI, ECON, INTA, ITRE, JURI, TRAN,	EP AFET, AGRI, CONT, CULT, ECON, ITRE, JURI, TRAN	EP Plénium	EP Plénium AFCO, JURI, LIBE	
16	17	18	19	20
Rada GAERC	Rada GAERC Trojka EU-USA (Terorismus)	Rada Coreper II Coreper I Summit EU-Rusko Trojka EU-USA	Rada ECOFIN AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES
EP BUDG, IMCO, SEDE			EP AFET, ITRE, LIBE	
23	24	25	26	27
		Rada Coreper II Coreper I	Rada EYC Trojka EU-Rusko	Rada EYC
EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	
30				
Rada EPSCO, JHA				
EP AFCO, CULT, DROI, ENVI, FEMM, PECH, PETI, SEDE				

SEZNAM ZKRATEK

AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CO ₂	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
CULT	Culture and Education Committee (Výbor EP pro kulturu a vzdělávání)
ČR	Česká republika
dB	decibel
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Committee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EBRD	European Bank for Reconstruction and Development (Evropská banka pro obnovu a rozvoj)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECB	Evropská centrální banka
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
EGF	European Globalisation Adjustment Fund (Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci)
EIB	Evropská investiční banka
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPP	European Peoples Party (Evropská lidová strana)
ER	Evropská rada
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESFS	European System of Financial Supervisors (Evropský systém orgánů finančního dohledu)
ESRB	European Systemic Risk Board (Evropský výbor pro systémová rizika)
ESUO	Evropské společenství uhlí a oceli
EU	Evropská unie
EUMM	Georgia European Union Monitoring Mission in Georgia (Monitorovací mise Evropské unie v Gruzii)
EUSR	EU Special Representative (zvláštní představitel EU)
FEMM	Women's Rights and Gender Equality Committee (Výbor EP pro práva žen a rovnost pohlaví)
FRONTEX	Frontières extérieures (Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie)
FYROM	Former Yugoslav Republic of Macedonia (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
g	gram
G20	skupina ministrů financí a guvernérů centrálních bank Argentiny, Austrálie, Brazílie, Kanady, Číny, Francie, Německa, Indie, Indonésie, Itálie, Japonska, Mexika, Ruska, Saudské Arábie, Jižní Afriky, Jižní Koreje, Turecka, Velké Británie, Spojených států amerických a EU)
HDP	hrubý domácí produkt
ICTY	International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii)

IIFMCG	International Fact-Finding Mission on the Conflict in Georgia (Mezinárodní vyšetřovací mise pro konflikt v Gruzii)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochrana spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
IPA	Instrument for Pre-Accession Assistance (Nástroj předvstupní pomoci)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
kg	kilogram
km	kilometr
LIBE	Civil Liberties, Justice and Home Affairs Committee (Výbor EP pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
LS	Lisabonská smlouva
MiFID	Markets in Financial Instruments Directive (směrnice o trzích finančních nástrojů)
Mtoe	Million Tons of Oil Equivalent (milion tun ropného ekvivalentu)
NATO	North Atlantic Treaty Organization (Organizace Severoatlantické smlouvy)
NGOs	non-governmental organisations (nevládní organizace)
OBSE	Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě
ODS	Občanská demokratická strana
OHR	Office of the High Representative (Kancelář vysokého představitele)
OSN	Organizace spojených národů
OSVČ	osoba samostatně výdělečně činná
PČR	Parlament České republiky
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
QMV	qualified majority voting (hlasování kvalifikovanou většinou)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
RF	Ruská federace
RoHS	Restriction of Hazardous Substances (omezení nebezpečných látek)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SRN	Spolková republika Německo
SZBP	společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZP	společná zemědělská politika
t	tuna
T&E	Transport&Environment (Doprava&Životní prostředí)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
UCITS	Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů)
ÚS	Ústavní soud
USA	United States of America (Spojené státy americké)
WEEE	Waste Electrical and Electronic Equipment (odpadní elektrická a elektronická zařízení)

SLOVNÍČEK

acquis Společenství

Společná práva a závazky všech členských států v rámci EU. Acquis sestává mj. z obsahu, principů a politických cílů smluv, legislativy přijaté při jejich aplikaci, z deklarací a rezolucí EU nebo mezinárodních smluv, jež EU uzavřela (popř. smluv uzavřených mezi členskými státy EU v oblasti jejich aktivit).

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Benešovy dekrety

Souhrnný název pro dekrety prezidenta republiky, právní předpisy s mocí zákona vydávané v exilu a přijímané československou vládou v exilu v době prozatímního státního zřízení za 2. světové války a těsně po ní. Představovaly nouzové řešení v době neexistence parlamentu. Po válce byly ratifikovány (zpětně ratifikovány) Prozatímním národním shromážděním (ústavním zákonem č. 57/1946 Sb.). V novodobé historii se spornými staly zejména dekrety upravující odsun a konfiskaci majetku Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členskými státy – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

EU-15

Těž „starší členské státy“. Označení pro původní státy EU před jejím východním rozšířením v roce 2004.

Health Check

Doslova „zdravotní kontrola“. Střednědobá revize fungování reformy společné zemědělské politiky, jejíž podoba (novelizace čtyř stěžejních legislativních norem) byla schválena v roce 2008.

Charta základních práv EU

Dokument vypracovaný na návrh Evropské rady v Kolíně nad Rýnem z června 1999 tzv. Konventem, působícím v době od 17. 12. 1999 do 2. 10. 2000. Charta čítá 50 článků rozdělených do 7 kapitol a má být katalogem základních práv občanů EU. Přijala ji Evropská rada na summitu v Nice 7. 12. 2000. V té době nebylo rozhodnuto o závaznosti obsahu Charty ani o jejím napojení na stávající primární právo. V tomto směru se

stala průlomem až Smlouva zakládající Ústavu pro Evropu, která Chartu obsahovala přímo ve svém textu, a následně Lisabonská smlouva, která text Charty sice neobsahuje, považuje jej však za právně závazný stejně jako příslušné texty primárního práva. Ratifikace Lisabonské smlouvy tedy de iure znamená i ratifikaci Charty (viz také „primární právo“ a „Rada“).

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

Kjótský protokol

Protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o klimatických změnách dojednaný v japonském Kjótu v prosinci 1997. Průmyslové země se v něm zavázaly prostřednictvím stanovení kvantitativních redukčních emisních cílů ke snížení emisí skleníkových plynů.

kodaňská kritéria

Tři základní požadavky na státy usilující o členství v EU definované Evropskou radou v červnu 1993 na summitu v Kodani. Státy musí disponovat stabilními institucemi garantujícími demokracii, právní stát, ochranu lidských práv a respektování menšin (politické kritérium) a fungující tržní ekonomikou (hospodářské kritérium). Při zavádění *acquis* musejí také prokázat věrnost politickým, hospodářským a měnovým cílům EU (viz také „*acquis* Společenství“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“, „společný postoj“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70% vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsaných parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62%) (viz také „Rada“).

Maastrichtská smlouva

Smlouva o EU podepsaná 7. 2. 1992 v Maastrichtu. V platnost vstoupila 1. 11. 1993. Založila EU a vytvořila pilířovou strukturu složenou z prvního (komunitárního) pilíře, zahrnujícího Evropské společenství, a dvou mezivládních pilířů, Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a spolupráce členských států v oblasti justice a vnitra.

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „rozhodnutí“ a „směrnice“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho křeace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednomyslnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva

je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn Smlouvou o Evropské unii (viz také „Maastrichtská smlouva“ a „primární právo“).

překlenovací klauzule

Těž „passarelle“. Za určitých podmínek umožňuje změnu primárního práva (především ve smyslu změny hlasovacích mechanismů v Radě z jednomyslnosti na hlasování kvalifikovanou většinou a změny mimořádného legislativního postupu na řádný), a to pouhým jednomyslným rozhodnutím Evropské rady (za spoluúčasti některých dalších institucí typu Evropského parlamentu či národních parlamentů), aniž by bylo nutné použít klasický postup (svolání mezivládní konference, ratifikace ve všech členských státech). Klauzule má různé podoby a podmínky podle toho, které části agendy EU se týká, vyňaty jsou z ní pouze rozhodnutí související s vojenstvím či obranou. V Lisabonské smlouvě je překlenovací klauzule v podobě tzv. zjednodušeného postupu přijímání změn zakotvena čl. 48 Smlouvy o EU (viz také „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „primární právo“ a „Rada“).

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

Římská smlouva

Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství (EHS) podepsaná 25. 3. 1957 v Římě. V platnost vstoupila 1. 1. 1958. Současně s ní byla podepsána také Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom). Pro oba dokumenty se používá souhrnné označení „Římské smlouvy“.

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), již jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“ a „rozhodnutí“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“ a „společný postoj“).

systém obchodování s emisními povolenkami

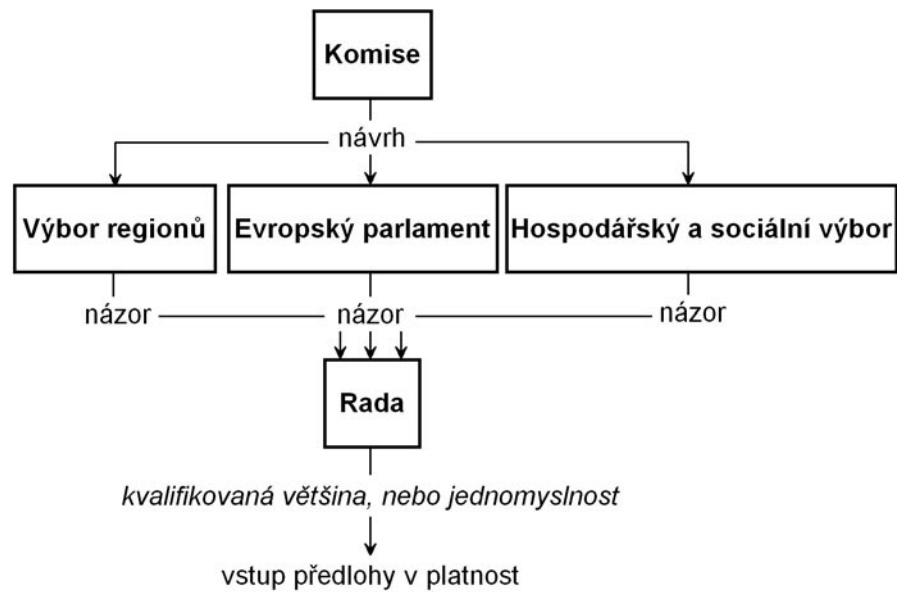
Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přecherpají.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jenž má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

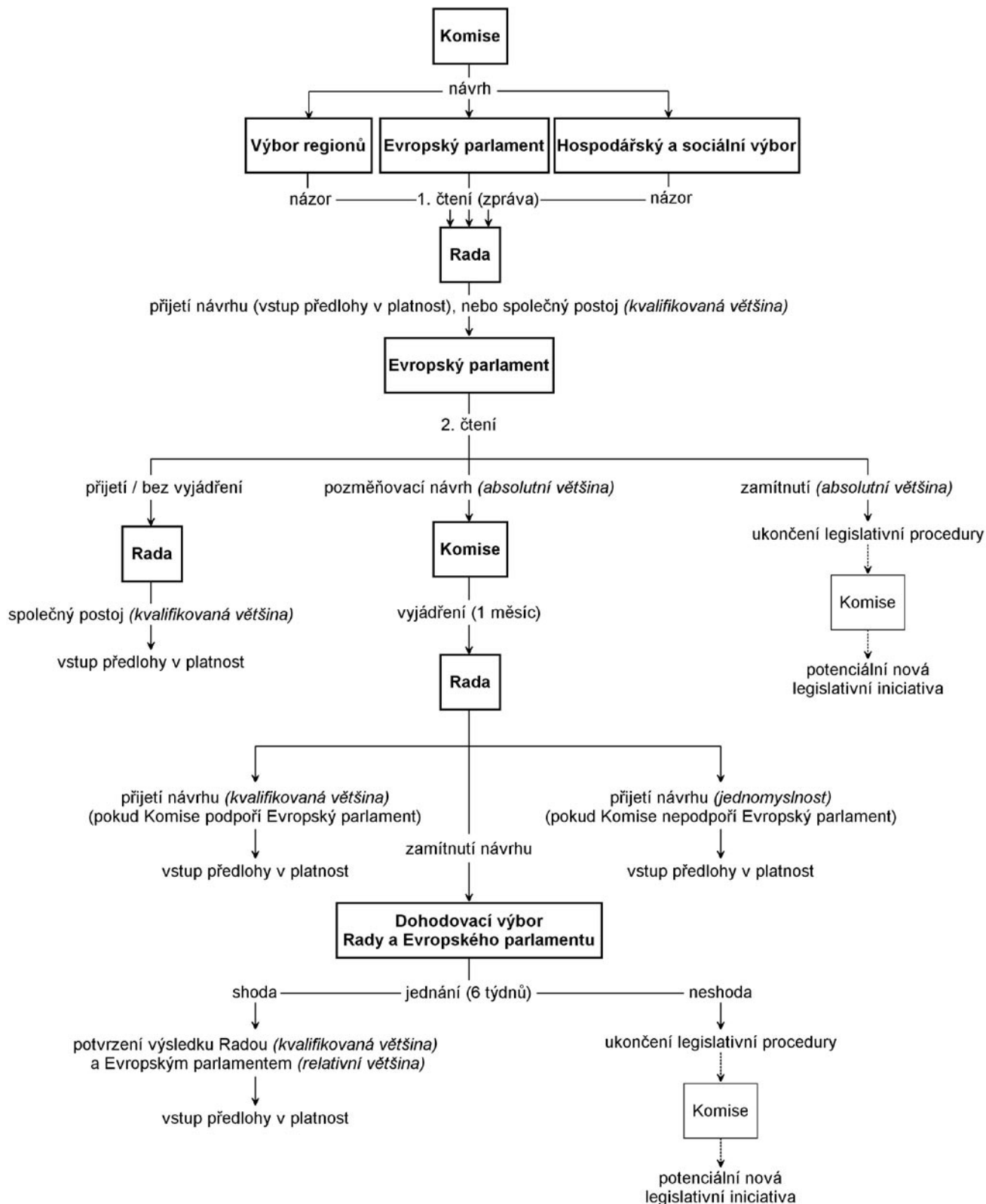
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.